

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ԵՐԳԱՐԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԱՄԵՐԻԿԱՆԱՅ ՅԱՌԱՋԴԻՄԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ

ՆԻԻ ԵՈՐԳ

1940

891.59-192
Հ-241

2013
- 200 89

Հ Ա Յ
ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ
ԵՐԳԱՐԱՆ

16889

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԱՄԵՐԻԿԱՆԱՅ ՅԱՌԱՋԴԻՄԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ

ՆԻԻ ԵՈՐԳ

1940

ԵՐԿՈՒ ԽՕՍՔ

Ամերիկահայ գաղութի մէջ՝ վերջին տարիներու ընթացքին նկատելի չափերով անեցաւ Հայաստանի նոր կեանքի շէնչող եւ յուսովաւ երգերը սովորելու եւ երգելու ցանկութիւնը եւ օրէ օր աւելի զգալի դարձաւ ժողովրդի լայն զանգւածներու համար պատրաստած երգարանի մը պահանջը: Ամերիկահայ Յաւաջդիմական Միութեան կեդրոնական վարչութիւնը, հրապարակ դնելով այս հրատարակութիւնը, կը յուսա գտնէ մասամբ բաւարարութիւն տալ այդ պահանջին, քանզի տնայնիւ որ միաժամանակ օգնած պիտի ըլլաւ Ամերիկահայութեան մէջ պահելու եւ զարգացնելու՝ սէրը դէպի Հայ ժողովրդի վերածնած հայրենիքը, Խորհրդային Հայաստանը, եւ նըպաստած՝ նաեւ մեր գաղութի մշակութային զարգացման: Կը հաւատանք որ սատարելով հայ երգի տարածման, մենք մեր համեստ բաժինը կը բերենք նաեւ Ամերիկեան մեծ ժողովրդի մշակոյթի նոյնացման:

Այս երգարանը պատրաստած է յատկապէս ժողովուրդին համար, եւ ոչ թէ արւեստով երգիչներու, կամ երգչախումբերու համար: Երգարանին մէջ գետեղւած են Հայ ժողովրդական եւ աշուղական ընտրեալ երգեր, ինչպէս նաեւ Խորհ. Հայաստանի կարգ մը նոր երգերը: Այս գործով մենք յաւակնութիւնը չունինք անքերի եւ ամբողջական գործ մը կատարած ըլլալու, ուստի կը խրախուսենք բոլորէն, որ իրենց նկատած քերութիւնները յանձնեն մեր ուշադրութեան՝ ապագա հրատարակութեանց առթիւ հարկ եղած սրբազրութիւններն ընելու համար:

Երգերը հաւաքելու եւ դասաւորելու մէջ կարեւոր աշխատանք կատարած են մասնաւորապէս Հայկ Յովսէփեանը եւ Արշաւիր Պ. Քաղցրունին. իսկ երգարանը հրատարակելու գործին մէջ մեզի մեծապէս օգնած է Տոքթ. Գրիգորիս Պոսեթեանը՝ ճիշտապար պատրաստելով բոլորէն մեծ մասը, ինչպէս նաեւ՝ Կրեֆարթ Ֆոքս ինկրեյվիկ ընկերութիւնը, որոնց հրապարակաւ կը յայտնենք մեր շնորհակալութիւնները:

The Star-Spangled Banner.

Service Version. Prepared for the Army and Navy song and band books, and for School and Community singing, by Committee of 12.

FRANCIS SCOTT KEY.

JOHN STAFFORD SMITH.

With spirit. (♩ = 104.)

f

1. O say, can you see, by the dawn's ear-ly light, What so proud-ly we hailed at the
2. On the shore, dim-ly seen thro' the mists of the deep, Where the foe's haughty host in dread
3. O thus be it ev-er when freemen shall stand Be-tween their loved homes and the

twilight's last gleaming? Whose broad stripes and bright stars, thro' the per-il-ous fight, O'er the
sil-lence re-pos-es, What is that which the breeze, o'er the tow-er-ing steep, As it
war's des-o-la-tion! Blest with vic-t'ry and peace, may the heav'n-res-cued land Praise the

mf

ram-parts we watch'd, were so gal-lant-ly stream-ing? And the rock-et's red glare, the bombs
fit-ful-ly blows, half con-ceals, half dis-clos-es? Now it catch-es the gleam of the
Pow'r that hath made and pre-served us a na-tion! Then con-quer we must, when our

CHORUS. *f* (♩ = 96.)

burst-ing in air, Gave proof thro' the night that our flag was still there. O say, does that
morning's first beam, In full glo-ry re-lect-ed now shines on the stream: 'Tis the Star-span-gled
cause it is just, And this be our mot-to: "In God is our trust!" And the Star-span-gled

Broaden. ff

Star-span-gled Ban-ner yet wave O'er the land of the free and the home of the brave?
Ban-ner, O long may it wave O'er the land of the free and the home of the brave!
Ban-ner in tri-umph shall wave O'er the land of the free and the home of the brave!

Ի Ն Տ Ե Ր Ն Ա Ց Ի Ո Ն Ա Լ

Մշակեց՝ ՌՈՄԱՆՈՍ ՄԵԼԻՔԵԱՆ

Յերկ ձայն
խումբ

Հանդիսավոր

Յե - լիք, ում կյանքը ա - նի - ծեւ է, ու
ճորտ է, մերկ է և ըստրուկ,
Ար - դեն վառվում են մեր սրը -
տե - ըն առդեն կրո - կի յենք մենք ձրգ տում Այս
հին աշխարհը կր - վո - ընք մենք մինչև հիմ - քե - ըն և հե -
տո Մեր. նոր աշխարհը կր - շի - նենք մենք, ուր վնչ ըս
տրուկ կա, վնչ դոժ - գոհ: Սա յե Սա յե Սա յե վեր - ջին կր -
ոի - վը և պալ - քա - ըն մեր մեծ, Ին տեր - նա - ցի - ո - նա - լը աշ -
խար - հը կր - վը - կե: Սա յե Սա յե Սա յե վեր - ջին կր -
ոի - վը և պալ - քա - ըն մեր մեծ Ին տեր - նա - ցի - ո
նա - լը - աշ - խար - հը կր - վը - կե:

Գ Ո Ռ Մ Ր Ր Ի Կ Ն Ե Ր

Գոռ մըր-րիկ էր որ ու-սում ու շաչում եւ, սե մութ ու մի որ մեղ. մաւոյ ծրըշում
Գոռ պայ-խարի մեղ. ե-լաւ թշ-ւա մութ դեմ Գոռ պայ-խարի մեղ. ե-
լաւ հա մար-շաւ, եւ կը պարզեւ մեղ. մեր վն ալ դրօշը դրօշը կար մի մարդը
չոր բաւ ուրի դրօշը կար մի մասսայի պայ-խարի Գոռ. դրօշը մեր վառ և ա -
ջար գարուէի, դէպ ա-ւո դոժ մարդ, դէպ կա հաղի մարդ, մարդ, մարդ, յաւալ բաւ -
ւոր դասակարգ:
Դէպ աւո դոժ մարդ, դէպ կա հաղի մարդ, մարդ, մարդ յաւալ բաւ ուր դասակարգ:

Գոռ մըրրիկները ոռնում ու շաչում են,
Սեւ մութ ու ծերը մեղ ժանտ ճընշում,
Գոռ պայքարի մենք ելանք թըշնամու դէմ,
Գոռ պայքարի մենք ելանք համարձակ:

Եւ կը պարզենք մենք մեր վն ալ դրօշը,
Դրօշը կարմիր՝ մարտընչող բանուորի,
Դրօշը կարմիր՝ մասսայի պայքարի դոռ,
Դրօշը մեր վառ ու աղատ դարունքի:

Դէպ անողո՛ք մարտ,
Դէպ կատաղի՛ մարտ,

Մա՛րշ, մա՛րշ, յառա՛ջ, բանուոր դասակարգ:

Գահ ու թագին ցարերի նզովք ու դարչանք,
Շըղթայով կաշկանդ մասսային յարգանք,
Մեր արիւնով շաղխւած ե՛ւ թագ ե՛ւ դահ
Գարշ ոտի արիւնով կողողենք —

Եւ կը պարզենք մենք մեր ալ դրօշը,
Դրօշը կարմիր՝ մարտընչող բանուորի,
Դրօշը կարմիր՝ մասսայի պայքարի դոռ,
Դրօշը մեր վառ ու աղատ դարունքի:

Դէպ անողո՛ք մարտ,
Դէպ կատաղի՛ մարտ,

Մա՛րշ, մա՛րշ, յառա՛ջ, բանուոր դասակարգ:

ՍՈՒՐԸ ԿՏՐՈՒԿ

Ասորը կորուսեց մեր կարմիր բաւակի, ջօրեղ պաղտպաւէ Բաւաւոր գեղջկի:
 Լայն դաշտերից միւջ ծովեր հեռաւոր, Բարձր է ալ դրօշը ջրոս հր.ջօր. կուռ շար:
 Մերով ամուր, հաւաքաւ միտեամուր, թիպաի է մեր Բաւակը աշխարհ, գեղջուկ Բաւ.
 ւոր եւք, հզօր ու զօր եւք, և մեր դաշտիւք միջոյ աւերաի: Կուռ. զարմուռ..

Սուրը կորուսեց մեր կարմիր Բանակի,
 Զօրեղ պաղտպանն է բանուր, գեղջկի:
 Լայն դաշտերից մինչ ծովեր հեռաւոր
 Բարձր է ալ, դրօշը նրա — հզօր:

Կուռ շարքերով ամուր,
 Հաստատ, միահամուռ,
 Խիղախ է մեր Բանակն անյաղթ:
 Գեղջուկ, բանուր ենք,
 Հըզօր ու զօր ենք
 Եւ մեր դաշտինքը միշտ անխախտ:

Ջինն ու հընդիկը, ըստրուկ ու ճընշած,
 Մեզ են նայում յոյսերով խանդավառ,
 Լայն դաշտերից մինչ ծովեր հեռաւոր
 Բարձր է ալ դրօշը նրա — հզօր:

Աշխատաւոր մարդիկութեան ենք պաշտպան,
 Ո՞վ պիտի դուրս դա մեր դէմ-հանդիման:
 Լայն դաշտերից մինչ ծովեր հեռաւոր
 Բարձր է ալ դրօշը նրա — հզօր:

ՍՈՆԱ ԶԱՆ

houf' ԱՂԱԽԻԻԻ Երաժշտ. ԴԱՆ. ՂԱԶԱՐԵԱՆԻ

Ա-րեւն ելաւ, արտը ծագ,
 Մեր Մա- Ղի-նէն արտը գր-նաց, Կէ' շուր, շրապիտ, Եւ-րօ-ջաւ:
 Մեր Մա- Ղի-նէն արտը գր-նաց, Կէ' շուր, շրապիտ, Եւ-րօ-ջաւ:

Արեւն ելաւ, արտը ծագ,
 Բամին երգեց, Սոնա ջան,
 Մեր Մաղինէն արտը գնաց,
 Դէ շուտ, շտապիր, եարո՛ ջան:

Յօրնի արտը ինչպէս վառ,
 Շողջողում է, անուշ ջան,
 Ոսկէ ծամիկ աղջկա նման
 Նաղն է անում, եարո ջան:

Ջրանցքը եկաւ արտը ջրեց,
 Արտը աճեց, Սոնա ջան,
 Հասկը ելաւ հերկը ծածկեց,
 Արտն է հասկը, եարո ջան:

Արեւն ելաւ շողքը դեցեց
 Հանդի վրա, անուշ ջան.
 Յօրձանք տեւց ու սրբաւաց
 Ոսկի արտը շրջօրան:

ՌԱՆԶՊԱՐԻ ԵՐԳԸ

houf' ԵՐԻԱՆԻ ԳԱԼՃԵԱՆԻ Երաժշտ. ԿԱՐՈ ԶԱՔԱՐԵԱՆԻ

Moderato assai

Եյ ջաւն սա թերի, ու - ին սա
 Թերի 2երն ա հիմի ու - ծը մեր,
 2եր սրբաւան դո-ղին մատաղ մերն ա հիմի բեր- բը ջերի:
 մերն ա հի-մի բեր-բը ջերի: Զաւն էլ չըկա օ-րերն էն հին.
 չըկա հաւնող մեր հոգին, քաղի քաղօ, քա-ղի Մանաս
 հօ, հօ, քաղէք քիչ մը նաց. քա-ղի քաղօ քա-ղի Մանաս.
 հօ, հօ, քաղէք քիչ մը նաց: Եյ ջաւն սա - թերի ու
 Կի սա թերի, ջաւն սա թերի:

ՇԷԿ ՏՂԱ

houf' Ժողովրդական Երաժշտ. ՅԱՐՈ ՍՏԵՓԱՆԵԱՆԻ

Moderato con sentimento

Շէք Դո-ղի Կօ-յի մաւթ, մի Կո-րի-ա չի՛ հիւն զի նո զի աւ-
 քի մաւթ ջաւն Կօյի մաւթ կար... Եյ հե- վա- հէ
 վա սիրտն Ծածկ կա թե ա սիրտն, քաղ աւթ զի ա սիրտն
 ջաւն Կօ-յի մաւթ կար..

ԲԱՆԻՈՐՈՒՅՈՒ ԵՐԳԸ

houf' ԳՐԵԳԻ

Երաժշտ. ԿԱՐՕ ԶԱՔԱՐԵԱՆԻ

[illegible]

ՔԱՂՅԱՆՈՂ ԳԵՂՋԿՈՒՅՈՒ ԵՐԳԸ

Խօսք՝ ժողովրդական

Երաժշտ. ՅԱՐՈ ՍՏԵՓԱՆԵԱՆԻ

Allegretto COM GRAZIA

Handwritten musical score for voice and piano, featuring Armenian lyrics. The score is written on five staves, each with a treble clef and a key signature of two sharps (F# and C#). The tempo and mood are indicated as "Allegretto COM GRAZIA".

The lyrics are written in Armenian script below the notes. The first line of lyrics is "Բարձր-հույսով եմ ասումք իմ հարսի, ճշգրտե՛ք իմ ասումք". The second line is "Բարձր-հույսով եմ ասումք իմ հարսի, ճշգրտե՛ք իմ ասումք". The third line is "Ասումք ասումք իմ հարսի, ճշգրտե՛ք իմ ասումք". The fourth line is "Ասումք ասումք իմ հարսի, ճշգրտե՛ք իմ ասումք". The fifth line is "Ասումք ասումք իմ հարսի, ճշգրտե՛ք իմ ասումք".

The score includes dynamic markings such as "f" (forte) and "p" (piano), and a tempo change marking "CON AMORE".

ቴ ሀ ን በ ከ ቡ ቴ ሀ

Խոսք՝ Ս. ՏԱՐՕՆՑԻԻ

Երաժշտ. Գ. ՄԻՐԶՈՅԵԱՆԻ

Allegretto.

Լի Նորուն, սիրով հոգուն զաիւն Կրօնի Երգչի Երգ

լափ կրօն, սիր ու սափիւն կր վառեն. Արաքի պէս լափ կրօն

սիր ու սափիւն կր վառեն սիր ու սափիւն կր վառեն.

Ես նուր եմ, սիրով հուր եմ
Զահել տղիքն մըմմուր եմ,
Արագի պէս լա'ի կըտամ —
Սէր ու սամդա կը մառնեմ:

Այ տղա', հանդ ես գընում,
Կոլեկտիվ արտ ես գընում,
Կեպին թեքել ես ճակտիդ —
Ինչպէս հրապարտ ես գընում:

Հա՛մ խելօք ես, հա՛մ տուլ ես.
Մի աղախիվ կոմսոմոլ ես.
Կուրեկախիվըդ չէն մընա —
Սիրով ու սուփրով բոլ ես:

Տըրաքտորը քըշում էս,
Մըրգով լիքը աշուն էս,
Աչքով, ունքով էս անում —
Սիրտ ու հոգիս մաշում էս:

Էսօր ինձ եա՛ր ես դառել,
 Կուլակիին քա՛ր ես դառել,
 Կուլեկաիվի ուժիցը —
 Գիւղի մէջ սա՛ր ես դառել:

4 4 6 2 2

houf՝ ՊԱՀԱՐԷ

Երաժշտ. ԿԱՐՕ ԶԱՔԱՐԵԱՆԻ

[illegible]

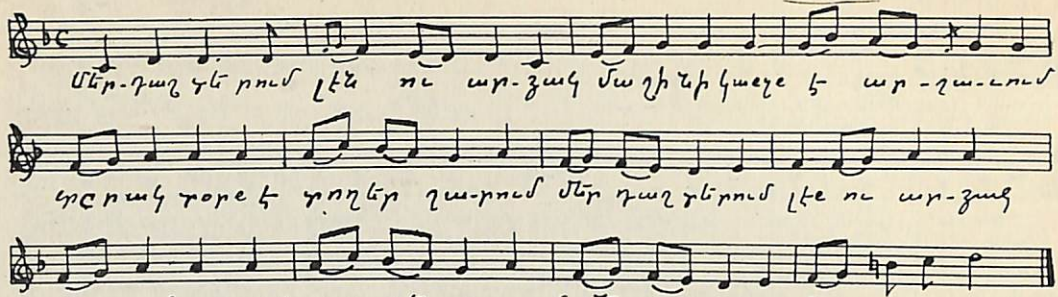
Ելէք, ելէք միաձոյլ,
Թողէք ձեր հին կեանքը ծոյլ,
Էս արեւոտ վառ օրին
Կապէք եղներն արօրին:

Հէյ դարաւոր խուղերից,
Աւաններից, գիւղերից,
Թաց պատերից, մութ հորից,
Ելէք, ելէք, դուք նորից:

ԿՈԼԽՈԶԱԿԱՆ ՏՐԻՈԼԵՏՆԵՐ

Խօսք՝ Զ. ՄԱՐԳԱՐԵԱՆԻ

ԵՐԱԺՂՈՒ . ԱՐՏ . ՆԵՐՍԷՍԵԱՆԻ

ԿՐԻ-ՐԱԿ-ԿՕՐԵ Հ ԳՌ-ՂԷՐ ՂԱՐՈՒՄ *Մեր դաշ-գետրում լե ու առ ձակ*
Մեր դաշտերում լեն ու արծակի *Ծիծաղում են դաշտեր ու հանդ-*
Մաշինի կանչն է արշաւում, *Ու ձայնակցում առաջ, առաջ...*
Տրակտորն է սողոքը շարում *Բորբոքում են յոյզ ու եռանդ-*
Մեր դաշտերում լեն ու արծակի: *Մեր արտերում խորխուսական:*

Եւ կոլխողներէն է համարձակ
Մկաններն ու կամքը լարում,
Մեր դաշտերում լէն ու արձակ
Մաշինի կանչն է արշաւում :

Արշաւում են օրերն ահա
Կոլխողական հուր եռանդով
Մեր դաշտերով ու մեր հանդով
Արշաւում են օրերն ահա :

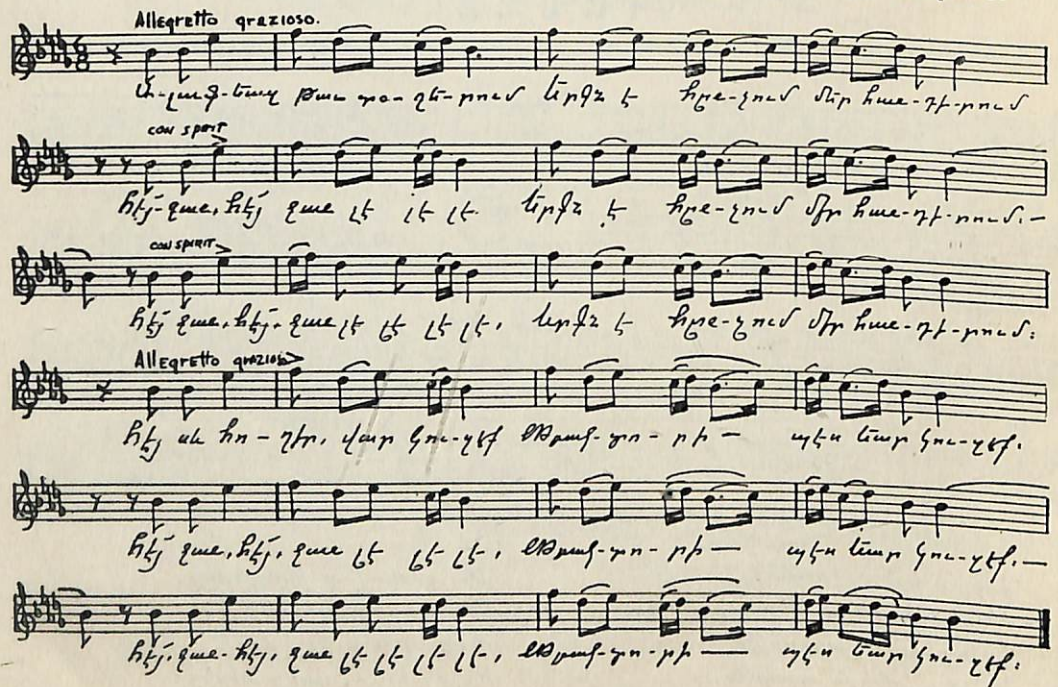
Բորբոքում է յոյզ ու եռանդ:
Մեր արտերում խրոխտահանչ,
Կոլխոզնիկի երթն՝ աննահանջ
Բորբոքում է յոյզ ու եռանդ:

Կոլխոզնիկի սրտի վրա
Յաղթանակի երգն է յաղթող.
Արչաւում են օրերն ահա
Կոլխոզական հուր եռանդով:

ኒ በ ሶ ዓ በ ኩ ጾ ሊ ኒ

Խօսք՝ ԱՐ. ՏԻԳՐԱՆԵԱՆԻ

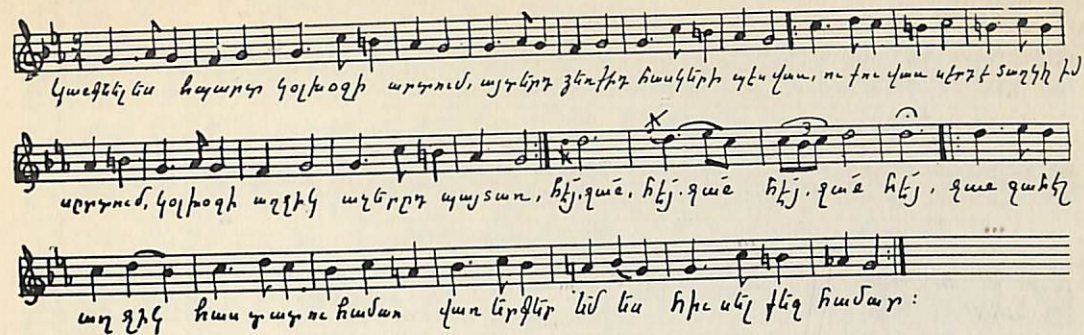
Երաժշտ. մշ. ՎԱՐԴԳԻՄ ՏԱԼԵԱՆԻ

ሃበረኤብደኁ ሄጊደኁሃ

Խօսք՝ Մ. ԿՈՐԻԻՆԻ

Երաժշտ. Դ. ՂԱԶԱՐԵԱՆԻ

Կանգնել ես հպարտ կոլխողի արտում,
Այտերդ ձեռքիդ հասկերի պէս վառ,
Ու քո վառ սէրն է ծագել իմ սրտում,
Կոլխողի աղջիկ, աչերդ պայծառ:
Հե՛յ ջան, հեյ ջա՛ն, հե՛յ ջան, հե՛յ,
Ջա՛ն, ջահել աղջիկ, հաստատ ու յամառ,
Վառ երգեր եմ ես հիւսել քեզ համար:

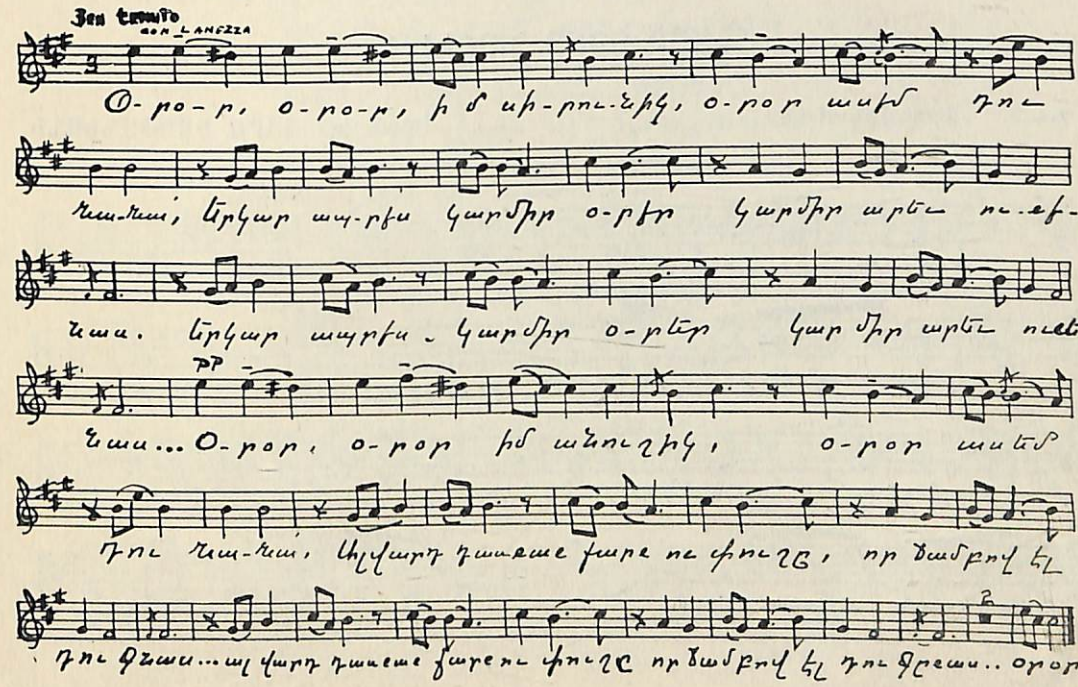
Մեր ընթացքի հետ այս արագահոս
Անկախ քայլում ես դու մեզ հետ առաջ,
Դարձել ես մեր նոր օրերի հերոս,
Կոյսողի աղջիկ, ե՛լ աբի, ե՛լ քաջ:
Հե՛յ թան...

Մի անհուն սիրով ես քեզ սիրեցի,
Ծփան արտերի ոսկեպարս գրկում.
Անունդ այնպէս, պայծառ գրեցի
Կոլխոզի աղջիկ, իմ սիրո գրքում...
Հե՛յ, ջան...

0 1 0 1

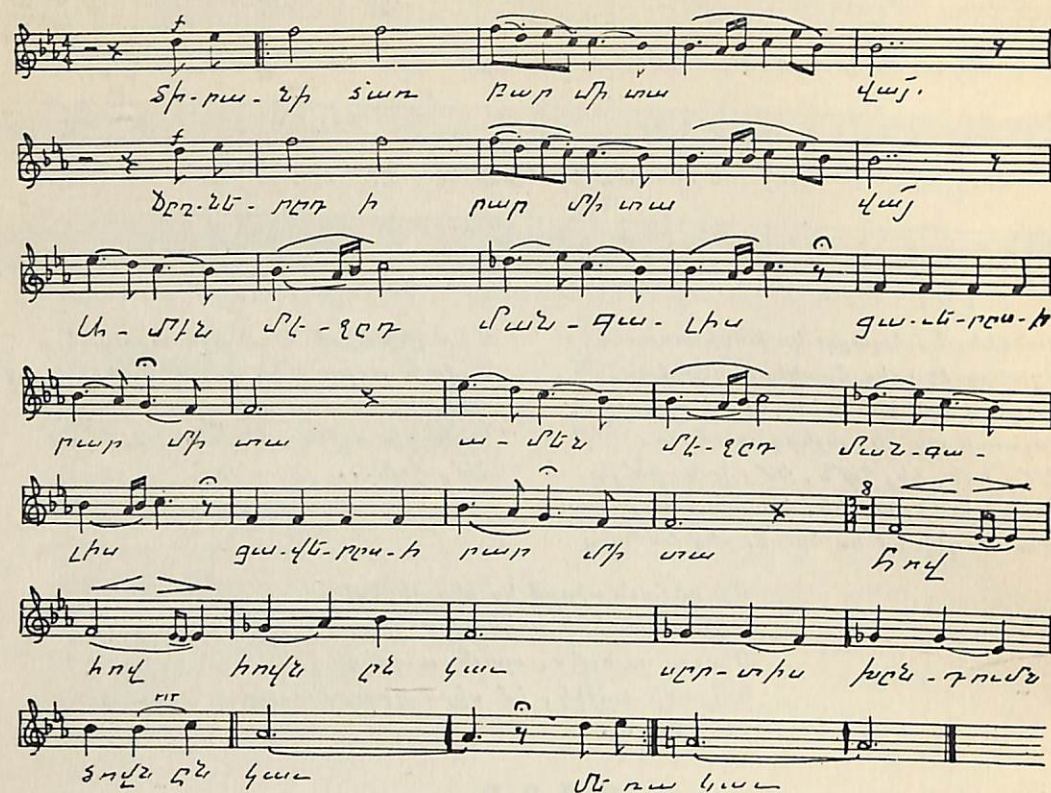
Խօսք՝ Ժողովրդական

Երաժշտ. ՌՈՄԱՆՈՍ ՄԵԼԻՔԵԱՆԻ

ፆ ስ ሶ ሊ ን ስ ፆ ሊ ቡ

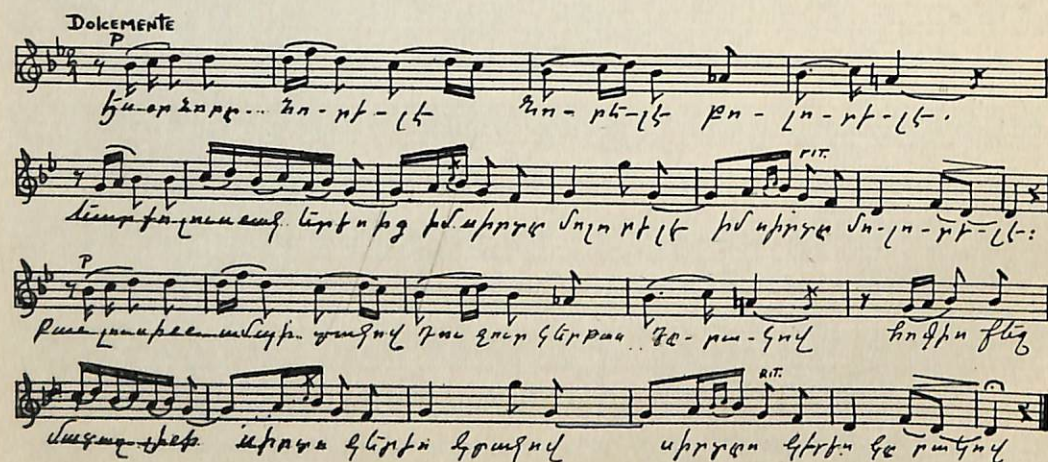
Մ₂.՝ ՍՊ. ՄԵԼԻՔԵԱՆ

ԷՍՕՐ ԶՈՐԸ ՆՈՐԵԼ Է

Խօսք՝ Ժողովրդական

Երաժշտ. ՅԱՐՈ ՄՏԵՓԱՆԵԱՆԻ

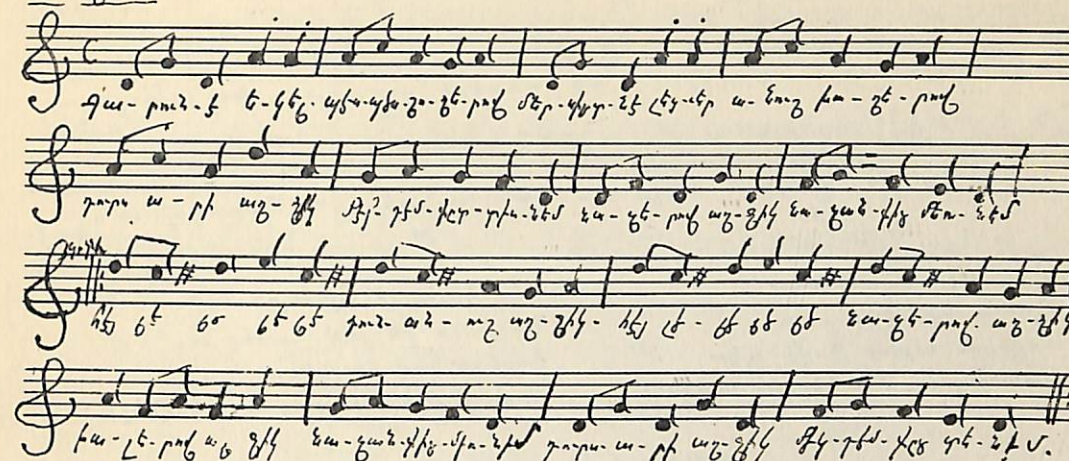

ՊԱՐԵՐԳ

Խօսք՝ ՎԱՐՍԻԿԻ

Երաժշտ. ՌԻԴԱՅԻ

Alegro

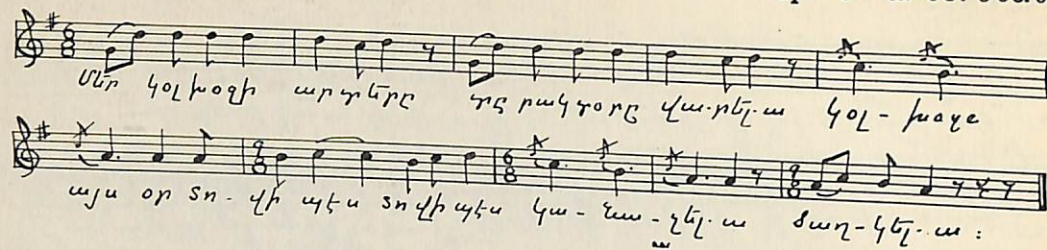

Գարունն է եկել պէս պէս շողերով,
Մեր սիրտն է լեցւեր անուշ խաղերով,
Դուրս արի՛ աղջիկ, մէկ դէմքըդ տեսնեմ,
Նաղերով աղջիկ նազանքիդ մեռնեմ:
Հե՛յ լէ, լէ, լէ, լէ դուն անո՛ւշ աղջիկ,
Հե՛յ լէ, լէ, լէ, լէ նաղերով աղջիկ,
Խալերով աղջիկ նազանքիդ մեռնեմ
Դուրս արի՛ աղջիկ, մէկ դէմքըդ տեսնեմ:
Հասակըդ բարտի չբժներդ նուռի,
Սէրով է լեցւեր աչերդ հուրի.
Դուն մեր սարերի կարմիր կակաչն ես
Էս ջահել տղի սրտի ճոկածն ես:
Հե՛յ լէ, լէ, լէ, լէ դուն ջահել աղջիկ,
Հե՛յ լէ, լէ, լէ, լէ շողերով աղջիկ.
Նաղերով աղջիկ նազանքիդ մեռնեմ,
Դուրս արի՛ սիրուն, մէկ դէմքըդ տեսնեմ:
Բարձր սարերի իմ աշխոյժ մարալ,
Ծըմակի միջին դու մշտադալար,
Մաղերըդ հուսկ – հուսկ ու մէջքիդ քեամար,
Աչքերըդ խումար եւ ունքըդ կամար:
Հե՛յ լէ, լէ, լէ, լէ կոխողի աղջիկ,
Հե՛յ լէ, լէ, լէ, լէ վարդերով աղջիկ.
Խալերով աղջիկ նազանքիդ մեռնեմ
Դուրս արի՛ սիրուն, մէկ դէմքըդ տեսնեմ
Ազատ լեռներու կատարին կանգնած
Նայում ես հեռու, դաշտերուն ծաղկած,
Դաշտերուն ծաղկած կարմիր օրերու,
Աչքերըդ ծով է վառ–վառ յոյսերու:
Հե՛յ լէ, լէ, լէ, լէ դուն կարմիր աղջիկ,
Հե՛յ լէ, լէ, լէ, լէ խալերով աղջիկ,
Նաղերով աղջիկ նազանքիդ մեռնեմ,
Դուրս արի՛ սիրուն, մէկ դէմքըդ տեսնեմ:

ՄԵՐ ԿՈՆԽՈՉԻ ԱՐՏԵՐԸ

houf՝ Ս. ՅԱԿՈԲԵԱՆ

եր. Տ. ԱԻԵՏԻՍԵԱՆ

Մեր կոնխոջի արտերը
Տրակտորը վարել ա,
Կոնխոջն այսօր ծովի պէս
Կանաչել ա, ծաղկել ա: (կրկնել)

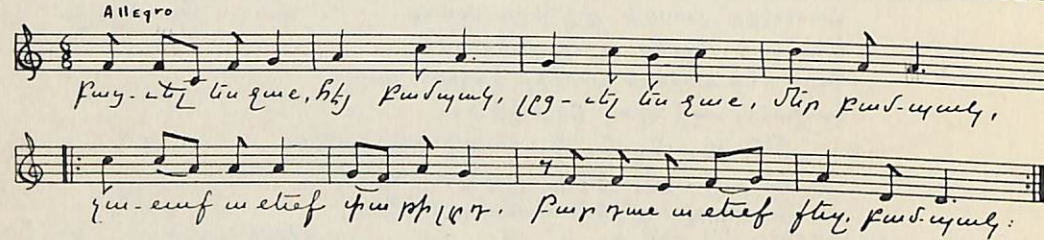
Մեր կոնխոջի արտերը
Նախտուն բերքով հասել ա,
Ցորենի ծով հասկերը
Ճոխ բերքերով լցել ա: (կրկնել)

Օրօրում են հասկերը
Ու բացել են վարդերը,
Հազար երնէկ նոր կեանքին՝
Շենացել են դաշտերը: (կրկնել)

ԶԱՆ ԲԱՄՊԱԿ

houf՝ Ս. ՇԱՅԲՕՆ

եր.՝ Մ. ՄԱԶՄԱՆԵԱՆ

Բացել են ջա՛ն, հե՛յ բամբակ,
Լցել են, ջա՛ն, մե՛ր բամբակ
Չանաք անենք փաթիլըդ,
Բարդան անենք քե՛զ բամբակ:

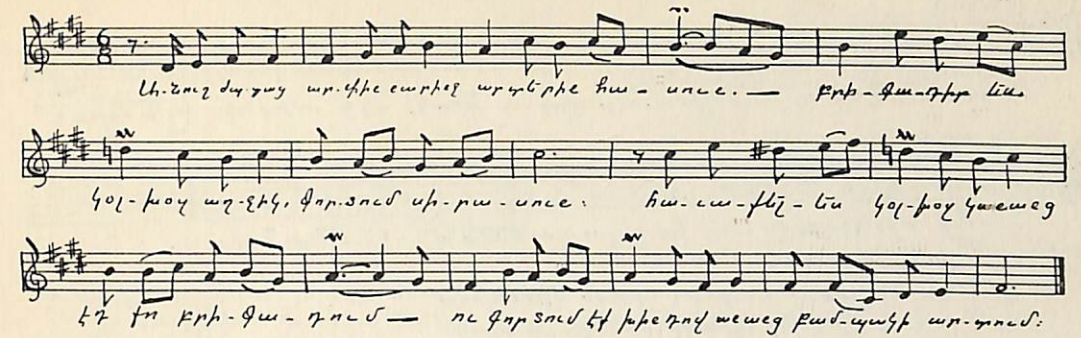
Արի՛ նաղուք, ջա՛ն, բամբակ,
Մալանչ անեմ, ի՛մ բամբակ:
Թելեր, թելեր անելով
Քեզ փայփայեմ, ի՛մ բամբակ:

Սպիտակ չիթ ու կտաւ
Քեզնից դործեմ, հե՛յ բամբակ,
Գոյներ անեմ, որ խնդա
Սիրուն դէմքդ, մեր բամբակ:

ԿՈՆԽՈՉ ԱՂԶԻԿ

houf՝ Ա. ՄՈՒՐՎԱԼԵԱՆ

եր.՝ Մ. ՄԱԶՄԱՆԵԱՆ

Անուշ ժպտաց արիւին նարինջ,
Արտերին հասուն.
Բրիգադեր ես, կոնխոջ աղջիկ,
Գործում սիրասուն:
Հաւաքել ես կոնխոջ կանանց
Էդ քո բրիգադում.
Ու դործում էք խինդով անանց
Բամբակի արտում:

Ուժը լարած, եռանդ դառած
Ու սէրը սրտում.
Եարիդ մրցման կանչով տարած՝
Յաղթող ես, խնդուն:
Երգը երգին, ձեռքը ձեռքին
Արտերում հասուն.
Հա՛ դիզում էք — բերքը բերքին,
Գործում սիրասուն:

Պայքարում ես էդ քո ուժով,
Տոկուն ու յամառ.
Կոնխոջ արտը բամբակի ծով
Փարբիկի համար:
Հաւաքել ես կոնխոջ կանանց
Էդ քո բրիգադում,
Ու դործում էք խինդով անանց
Բամբակի արտում:

ԶԱՐ ԶԸՆԳԸ

(Պարերգ)

Մշակում՝ ԿՈՄԻՏԱՍԻ

Զար զընգը, զար զընգա, բող զընգա,
Պարենի գիշեր լուսնկա:
Զար զընգը, զար զընգա, բող զընգա,
Էլի պարը բոլորաւ,
Զար զընգը, զար զընգա, բող զընգա,
Եարս մէջին մոլորաւ:

ԿԱՐԲԻԴԻ ԵՐԳԸ

Եր.՝ Ս. ԲԱՐԵՈՒԴԱՐԵԱՆ

Moderato

Որքան հուրեր, որքան վիժանուտ
Վարսեր կրակի — օդը ալիքող:
Այդ արեւն է արդեօք այդպէս թեժանում
Իր ծիրանահանդ ու տոկուն երգով,
Թէ բարախում է այնտեղ շառաչուն —
Աշխատանքային մեր երկրի սիրտը:
Մարմնաւորում է այնպէս յարաճուն
Երկաթաւորող երգերն ու խինդը:
Որքան հուրեր, որքան վիժանուտ
Վարսեր կրակի — օդը ալիքող,
— Սոցիալիստական հուրն է թեժանում
Եւ յաղթանակում երկաթէ երգով:

Որքան հուրեր, որքան վիժանուտ
Վարսեր կրակի — օդը ալիքող:
Այդ արեւն է արդեօք այդպէս թեժանում
Իր ծիրանահանդ ու տոկուն երգով,
Թէ բարախում է այնտեղ շառաչուն —
Աշխատանքային մեր երկրի սիրտը:
Մարմնաւորում է այնպէս յարաճուն
Երկաթաւորող երգերն ու խինդը:
Որքան հուրեր, որքան վիժանուտ
Վարսեր կրակի — օդը ալիքող,
— Սոցիալիստական հուրն է թեժանում
Եւ յաղթանակում երկաթէ երգով:

ԳԱՐՈՒՆ

Գա-րու՛ն, Գա-րու՛ն Կ-րե՛-վա-նում, Կ-րե՛-վա-նում ա-հա նո-
րից, Ղըն-չում է խոր թըն-դում ահ հու՛ն մի խըն դու թիւ ոսկւ ո-
րից: Յի-ղում-ես, սիրոյ, Գա-րու՛ն մի այլ, երբ կըն-կե-
ցին Տա-նէրե այս նոր. երբ մեր բո-ւրիկ մա-կաց քր-մաւ նորաւիշեւ
մերկ, նըրաւի տրկոր: Անս ինչ-պէս են ճաղկել եր-մա հա-աւկ ա-
ռել ու կանա-չել: Անս ինչ-պէս են նը-րաւի փոք-
րել մեր լու-սե-ղէն մաւկաց քր-մաւ, ղէն մաւկաց քր-մաւ:

ԿՈՆԽՈԶԱԿԱՆ ՊԱՐԵՐԳ

Խոսք՝ Ա. ՇԱՅԲՈՆ

Եր.՝ Ա. ՍԱԹԵԱՆ

Կոլխոզական դարձ անենք,
Ահել-ջահել դործ անենք,—
Ղաւթ անենք, որ կեանքը
Սոցիալիզմի հասցնենք:
Հո'ւյ, դէ' տէ'ք, մահու հարած կոնակին,
Դաշնակների թեւ ու թիկունք կուլակին,—
Հո'ւյ դէ' թոէ'ք, ջա'ն, դէ' թոէ'ք, դէ' թոէ'ք,—
Ամուր պահենք — էս մեր կեանքը թանգաղին:
Նա'—նա'—նա'յ, նա'—նա'—նա'յ, նա'—նա'—նա'յ...
Նա-նա-նայ, նա-նա-նայ, նա-նա-նայ, նա-նայ-նա:

Կոլխոզական դարձ անենք,
Ահել-ջահել դործ անենք,—
Ղաւթ անենք, որ կեանքը
Սոցիալիզմի հասցնենք:

Հո'ւյ, դէ' տէ'ք, մահու հարած կոնակին,
Դաշնակների թեւ ու թիկունք կուլակին,—
Հո'ւյ դէ' թոէ'ք, ջա'ն, դէ' թոէ'ք, դէ' թոէ'ք,—
Ամուր պահենք — էս մեր կեանքը թանգաղին:
Նա'—նա'—նա'յ, նա'—նա'—նա'յ, նա'—նա'—նա'յ...

Քարը քարին շարելով,
Լէ'ն հողերը վարելով, —
Տրակտորով, կոմբայնով,
Դրոհում ենք արտերով:

Հո'ւյ, դէ' տէ'ք — եւայլն...

Մենք անդրադէտ, յանցաւոր,
Անհատական չքաւոր,—
Մեր աչքերը բացւեցին
Դարձանք մենք կոլխոզաւոր:

Հո'ւյ, դէ' տէ'ք — եւայլն...

Սոցիալիզմի ճամբին ենք,
Հերոսական թափի' ենք,—
Մենք Լենինեան ղէնքերով,
Վառ ապագան կ'տեսնենք:

Հո'ւյ, դէ' տէ'ք — եւայլն...

ՆՈՐ ԵՐԳ

Երաժշտ. ՍՊ. ՄԵԼԻՔԵԱՆԻ ԵՒ ՄԻՔ. ՄԻՐԶԱԵԱՆԻ

Ար-րուն աղ-ջիկ ումն ևս սի-րում աղ-խարհում, Կա վե-րա-կա-
 ևս Սեր սի-րում աղ-խարհում: Բաղ-ից և-կա- ևս էն հո-ր ղի-ն-
 և՛ սի-րում, Կե-սի-ր-րա- ևս էն հո-ր-ը-ն և՛ սի-րում.
 աղ-խ-ր-ր ղո-ղ ևս էն հո-ր-ը-ն և՛ սի-րում, Մա-ղի-ն-ի-ր-ը-ն
 ևս էն հո-ր-ը-ն և՛ սի-րում.

Ընչի՞ համար դու չես սիրում էն աղին, Ընչի՞ սիրեմ բերեցի ցեղ էն աղին,
 Բոյը սիրուն, տեսը սիրուն էն աղին. Հողը դենեմ աշխարհի ցեղ էն աղին,
 Յոնքը կիտած, բերը սրած էն աղին, Ձեռքը տուռը, խելքը տուռը էն աղին.
 Գլխին սե՛ւ փափախ դրած էն աղին, Թալան տուռ լիբը ու հարուստ էն աղին,
 Մառախլի կողքին կախած էն աղին, Մառախլին ձեռքը դրած էն աղին,
 Մեր հանդերից հեռու փախած էն աղին: Ըռանչալարի շիվան ու լաց էն աղին:

ՆՈՐԵԿ ԳԵՂԶԿՈՒՅԻ

Երաժշտութիւն՝ Յ. ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԵԱՆԻ

Ձո-րէկ գեղջ-կու-հի, աղ-ջիկ նոր դարի, նո
 րէկ գեղջ-կու-հի, աղ-ջիկ նոր դա-րի, Գարունը
 է և-կել, արա-ւ-բոց, դու-րս ա-րի:

Նորեկ գեղջկուհի, աղջիկ նոր դարի,
 Գարունը է եկել, տանից դուրս արի.
 Արեւը կարմիր կապել է կամար,
 Կարմիր օրեր է բերել քեզ համար:

Դաշտերը կարմիր լայն ու ընդարձակ
 կանչում են ընկեր, եղիր համարձակ.
 Հըրի պէս ուժեղ, թըրի պէս կըտրուկ,
 Հին կոյր կըրօնին մի՛ լինի ստրուկ:

Քանդիր հին գիւղը — բանտը սեւ ու մութ.
 Նորութեան համար եղիր լուսամուտ,
 Նորը հնի դէմ հանիր պայքարի,
 Նորեկ գեղջկուհի, աղջիկ նոր դարի:

ԿԻՒՐԺԻ ԱՂԶԻԿ

Խոսք՝ Գ. ՍԱՐԵԱՆ

Երաժ. Դ. ՂԱԶԱՐԵԱՆ

Կիւրճու-րա-ւի մա-րալ աղջիկ քեզ իւր-պէս և-
 ր-եմ — քեզ իւր-պէս — և-ր-քեմ. Երջու սի-րո
 Սի-ր-թաւ չի- ուր սի-ր-դու-հի-ն և-ր- և-ր սի-ր-դու-հի-ն:

Որ սիրո հուր սերմեր ցանեմ, ծաղիկներ բուսնիմ,
 Սրտիդ բոյրով, մարալ աղջիկ, իմ սիրտը սննմ:

Կիւրնի՛ աղջիկ, ես քեզ տեսա սովորողի արտում,
 Ոսկի հատիկ լազուքի պէս ժպտում էիր դու,
 Կիտել էիր շեղը բերքիդ՝ լազուքը դեղին,
 Կանչում էիր ձայնով երգիդ՝ քո սիրած աղին:

Համարել էր արեւը շէկ այտերդ մարմար,
 Աշխատում ես, Կիւրնի աղջիկ, մեծ գործի համար.
 Եւ ժպտում էր հոգիդ վնիս ու դէմքդ վառման,
 Ձեր սովորողի արտի միջի լազուքի նման:

ԵՍ ՍԱՐԵՆ ԿՈՒԳԱՅԻ

Ես սա-րէ կու- փա- յի — դու-րու-
 ու-ր քա-ցի-ր շե-ռ-ու-ր ծո-ցի-ր արա-րի-ր ախ-ա-րի-ր.
 լա-ցի-ր վա-յ, վա-յ, վա-յ, վա-ւ-ւու-ւ-ւեմ, վա-յ, վա-յ, վա-յ.
 վա-ւ-ւու-ւ և՛, հա-ւ-ւու-ւ մա-ղ — ւու-ւ — և՛:

Ես մի աղինդ պաղ էյի,
 Դու մըմումս լացիր.
 Քո հրեղէն արցունքով
 Ինձի հալեցիր:

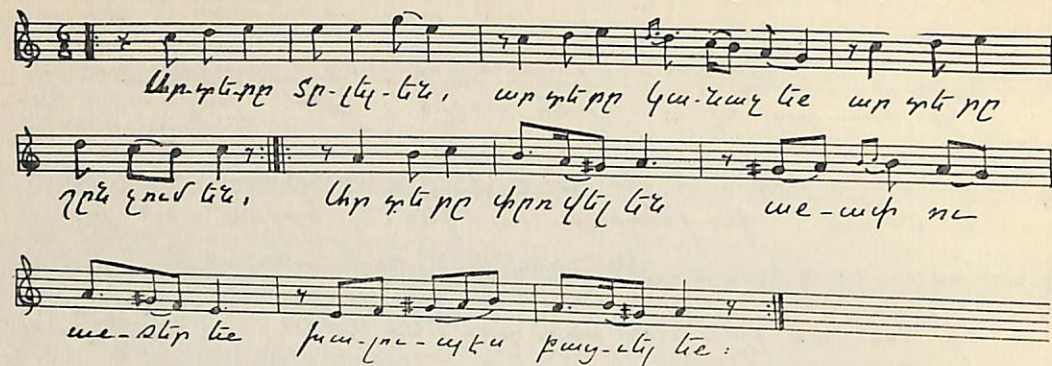
Ես մի չոր ծառ էյի,
 Դու Գարնան արեւ.
 Քո սիրով ծաղկեցաւ
 Իմ ձիւղն ու տերեւ:

Թէ ինձ չէյիր առնի,
 Ինչո՞ւ սիրեցիր,
 Մի բուռ կըրակ եղար
 Սիրտըս էրեցիր:

ԱՐՏԵՐԸ ԹԼԵԼ ԵՆ

Isouf՝ Ա. ՎՇՏՈՒՆԻԻ

Երաժ. Ա. ՏԵՐ ԳԵՒՈՆԴԵԱՆԻ

Արտերը ծըլել են,
Արտերը կաշառել են,
Արտերը շրջապատում են,
Արտերը փրփրում են,
Նրանք ինձ ճանաչում են
Ու բարձր հնչում են:

Արտերը ծովի պես,
Ծովից ծովում են,
Ծովում են ծովից,
Ծովից ծովում են,
Ծովից ծովում են,
Ծովից ծովում են:

Արտերը փռվել են,
Անախ ու անծիր են,
Խալտուկները բացվել են,
Երկինքը շաղկապել են,
Ամպերը անցել են,
Ծիրերը թացվել են:

Եւ ամեն մի ծիր
Մեր երկրի սրտում
Ժպտալիս եւ տաք է.
Հին աշխարհի դէմ,
Մոլեղին մարտում
Մահացու գնդակ է:

ԵՐԿԻՆՔՆ ԱՄՊԵԼ Է

ԿՈՄԻՏԱՍ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

Երկինքն ամպել է,
Ի՞նչ անուշ թօն է.
Գամբուսներ անց են
Հոգևոր կրոն է:

Երկինքն ամպել է,
Ի՞նչ անուշ երազ.
Սրբաբան մէջ լցաւ
Մի բուռը կրակ:

Երկինքն ամպել է,
Գետինը մութ է.
Եւ քեզ ուղի կ'առ,
Թող ասեն՝ սուտ է:

Երկինքն ամպել է,
Գետինը թաց է.
Երբեք քեզ է,
Երբեք բաց է:

Երկինքն ամպել է,
Գետինը շաղկապ.
Եւ քեզ սիրել կ'առ,
Անուշ խաղերով:

Երբեք քեզ է, չէլիկ երբ
Տեսնեմ դու ո՞ւր ես.
Իրաւ կ'առ ասում
Դու փմ սրտումն ես:

ՍԱՐՈՆ ՈՒ ՄԱՐՈՆ

Սարոն.

— Գարունը եկաւ, Մարոն ջաւ,
Արեւ ելաւ վառում,
Գարունը եկաւ, Կարուն ջաւ,
Մարոն աղբիւրներն, առում,
Մեր երկիրն էլ, Մարոն ջաւ,
Ոնց որ ծաղկած գարուն,
Էս ի՞նչ անուշ ու վառ ես,
Ջան սովետի երկիր:

Մարոն.

— Արեւ եկաւ, Մարոն ջաւ,
Պաշտպան սարին,
Տրակտոր, Կարոն ջաւ,
Գարունը քաղաք, Մարոն ջաւ,
Մեր արտերը վարի,
Էս ի՞նչ անուշ ու վառ ես,
Ջան, սովետի երկիր:

Սարոն.

— Մեր գեղումը, Մարոն ջաւ,
Կին - բաժին ես դառնել
Սաղ կանանցը, Կարոն ջաւ
Ժողովի ես տարել.
Հին աղաթը, Մարոն ջաւ
Ոտնադր ես արել:
Ջան, սովետի երկիր:
Էս ի՞նչ անուշ ու վառ ես:

ՀԱՐՍԻ ԵՐԳԸ

Խարս վեր արի, մագ, մի անէ,
Փէշերդ տուր վեր, բող մի անէ,
Խարս վեր արի քեզ քալստէն,
Գանգատ մ'անէ քեզ քալստէն,
Խարս վեր արի քեզ յողից,
Գանգատ մ'անէ քեզ քալստից:

ՃԱԽԱՐԱԿԻ ԵՐԳԸ

Մանիք, մանիք իմ ճախարակ
Մանիք, սիպտակ մալանջներ,
Մանիք քեզի հաստ ու բարակ,
Որ ես հոգամ իմ ցաւեր:

Տիգրանիկա գուլպա չունի,
Հանգն է գնում ոտաբաց.
Գաբրիէլ չունի չունի,
Միշտ անում է սուգ ու լաց:

ԿՈՄՍՈՄՈՆԿԱՆ ՈՒ ԿՈՄՍՈՄՈՆԻՍՏԸ

ԽՆԿՈ ԱՊԵՐ

Զաւփալոր Աշխույժ

Դու ես

Նվագ

Ուր վոր գր նաւ հե տիդ եմ, ուղակ, կո ճակ գո տիդ եմ

կոմ. սո - մո - լիստ ըն - կեր ես, ուր վոր դու լիս, են տեղ լիս:

ԿՈՄՍՈՍՈՆԿԱՆ. -

Ուր որ գրնաւ յետիդ եմ,
Թեւ ու քրոնիչ մօտիդ եմ,
Կոմսոմոլիստ ընկեր ես,
Ուր որ դու ես — էնտեղ ես:

ԿՈՄՍՈՍՈՆԻՍՏԸ. -

Կոմսոմոլում գրքւած եմ,
Կուլակի դէմ սքրւած եմ,
Նոր կենցաղով մեմ գիւղ գանգ —
Հընի բարդը քամուն տանգ:

ԿՈՄՍՈՍՈՆԿԱՆ. -

Չարչի, կուլակ, մուկ, մորեխ,
Մեր բատրակը անտրեխ.
Չարչի, կուլակ, հուշտ անեմ,
Գիւղ — գիւղացի կուշտ անեմ:

ԿՈՄՍՈՍՈՆԻՍՏԸ. -

Գիւղին բերեմ նաւք ու աղ,
Աման — չաման, տաշտ ու մաղ,
Ուրագ, կացին, փայտ ու մեխ,
Մըկրատ, մատնոց, քեղ ասեղ:

ԿՈՄՍՈՍՈՆԿԱՆ. -

Գիւղ ու քաղաք հարեւան,
Թող շէն մընա երեւան,
Մեմ նըրան տանգ միւթեղէն,
Տեղը բերեմ նոթեղէն:

ԿՈՄՍՈՍՈՆԻՍՏԸ. -

Շըղքան ունի շատ օղակ,
Միացրին գիւղ ու քաղաք,
Էս մեր գիւղը նոր է, նոր,
Գիւղն է եկել տըրակտոր:

ՄԻԱՍԻՆ. -

Նոր կենցաղը եկել է,
Գիւղը կարմիր ներկել է,
Աղջի տըղին լաւ հասար,
Աղջիկ, տըղին հաւասար:

ԶԱՆ ԱԶՐԲԵՅԶԱՆ

Խօսք՝ Ա. ՎՇՏՈՒՆԻ

Յերաթշտութուն
Ա. Տեր-Ղեկունդյանի

Զաւփալոր միջակ

Ջան, Ազրբեյ-ջան, ել, ջան, ի - գիթ ես հի - մի, ջա -

հել, վա - ուել ես բլու - բա - մոմ ջա' - հեր, վա -

ուել ես շող, շինաւ - բեւ: Ջան, Ազրբեյ - ջան, ել, ջան,

սա-բահ խելը սա-լամ, բա - բեւ ջան: Ջան, Ազրբեյ ջան, ջան:

Ջա'ն,
Ազրբեյ ջա'ն,
Էյ ջա'ն,
Իգիթ ես հիմի,
Ջահել:
Վաուել ես
Բիւրամոմ ջահեր,
Վաուել ես
Շող,
Շէմս - արեւ
Ջա'ն,
Ազրբեյ ջա'ն,
Էյ ջա'ն,
Սարահ խէ'յր,
Սալամ,
Բարեւ,
Ջա'ն:

Պարզել ես
Բաղուկը կուռ
Դէպի
Քերբելա,
Մեքքա,
Բանդում ես
Ալլաշը ծեր.
Քանդում ես
Ս'ինարա,
Մղկիթ...
Ջա'ն,
Ազրբեյ ջա'ն,
Էյ ջա'ն,
Սարահ խէ'յր,
Սալամ,
Բարեւ,
Ջա'ն, ջա'ն, ջա'ն:

ՈՍԿԷ ՄԱՏՆԻՔ

Խօսք՝ Ժողովրդական

Ջայնագրում ԿՈՄԻՏԱՍԻ

Պարտեզ ունիմ դրախտ ա,
Ծաղիկ ծաղկունքի վախտ ա.
Գէշ տղա, սիրուն աղջիկ,
Էս էլ մի ուրիշ բախտ ա:

Ոսկէ մատնիք մատներին,
Շողքն ընկաւ երեսին,
Ափսոս շուտով մի կանչի,
Անհուն կանես իմ եարին:

Հ Ն Ձ Ի Ո Ր Ի Ե Ր Գ Ը

Խօսք՝ Ժողովրդական

Երաժշտ. ՅԱՐՈՒ ՄՏԵՓԱՆԵԱՆԻ

ALLA MANIERA ORIENTALE

Alia maniera orientale

Handwritten musical score for "Alia maniera orientale". The score is written on ten staves. The lyrics are in Armenian and include "COME ECCO", "CON CALORE", "PITARD.", and "f". The music features various time signatures and key signatures, with dynamic markings like "f" and "CON CALORE".

ՀՈԿՏԵՄԲԵՐԻ ԵՐԹԸ

houf' ከህሊሊፀኮ

Երաժշտ. ԿԱՐՕ ԶԱՔԱՐԵԱՆԻ

Tempo di MARCIA

հի-շար խղ խաբար, յար-բա-կաւ ու պէ՛տ, ինն-աւա ք-տ քոտ խո-շաք աւ յար-շաք-աւ

լաւ-ը-րի վառ-ըն յար-բաքի քարաւ գիւ-ղի-րի քրեւալ զր-ւի-րի կաւ, քի-ր-ւի

MAESTRO

ախ աւար-աւ ք-լի զիս զիս աւալ ք-ր-ի յար-բա-կաւ, ին-ը ք-ո-ն-ը

RITARD.

Բ Ե Լ Ե Ր Ց Ո Լ Ե Ր

Մշակույթ՝ ԿՈՄԻՏԱՍԻ

[illegible]

Քեւեր, ցուեր իմ եարը,
Աղբիւրի տակին
Քեւեր, ցուեր՝ իմ եարը,
Կանաչ առուով,
Ճանաչ առուով,
Ե՛կ տըղա,
Բաղովն արի,
Շաղովն արի,
Շէ՛կ տըղա :

Քեւեր, ցուեր իմ եարը
Գերանդին ուսին
Քեւեր, ցուեր իմ եարը .
Հով ծառի տակ,
Զով ծառի տակ,
Եկ, տըղա,
Հունձ ես արել,
Քրտինք դառել,
Շէ՛կ տըղա :

Քեւեր ցուեր՝ իմ հարը .
 Զան աչքի լուսին ,
 Քեւեր ցուեր իմ հարը .
 Հով է , քընի՛ր ,
 Զով է , քընի՛ր ,
 Շէկ տըղա ,
 Հոնձ հս արեւ ,
 Շատ բեղարեւ ,
 Շէ՛կ տըղա :

ሃሁ፡ ሃ፡ ፔ፡ ሌ፡ ሰ፡ ፋ፡

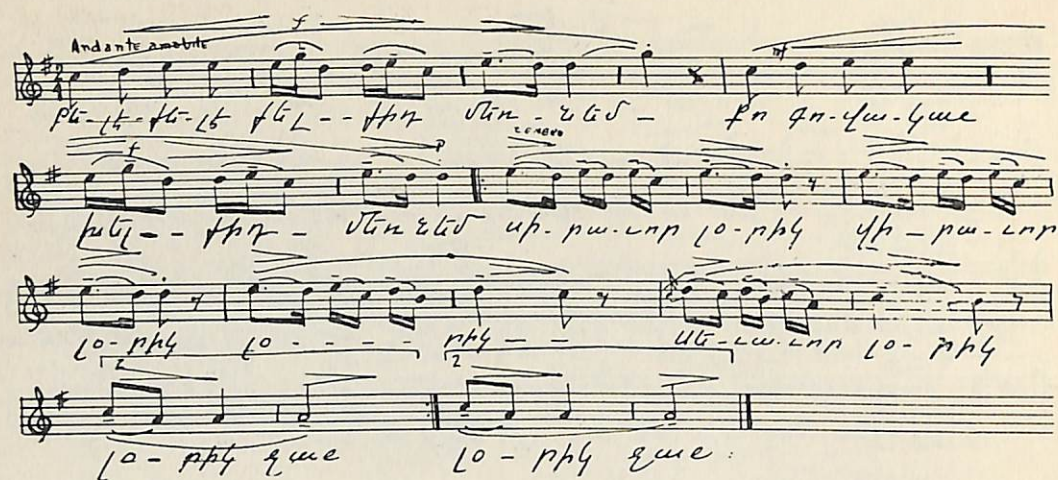
Խօսք՝ Ժողովրդական

Երաժշտ. ԿՈՄԻՏԱՍԻ

Հինգ էծ ունիմ ուլ էծերով,
 Իլիլի, տիլիլի.
 Կաք կը կթեմ պըզընճնեբով,
 Իլիլի, տիլիլի.
 Սեբ կը չափեմ կալի չափով,
 Իլիլի, տիլիլի.
 Եզ կը հանեմ լըփ տըկով:
 Իլիլի, տիլիլի:

ቶሌ ቶሌ

ԿՈՄԻՏԱՍ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

Քեյլէ, քեյլէ, սոյիդ մեռնեմ,
Քո չիմարի բոյիդ մեռնեմ,
Քեյլէ, քեյլէ, ֆօղիդ մեռնեմ,
Քու լուսընկա շողիդ մեռնեմ:

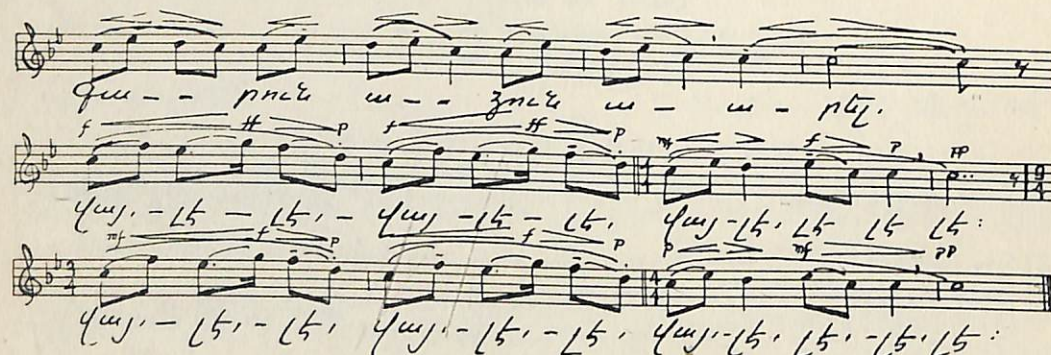
Քեյէ, քեյէ, քերնիդ մեռնեմ,
Քո սիրունիկ ձեռնիդ մեռնեմ:

Քելէ, քելէ, ճեռիդ մեռնեմ,
Քո հուր կրակ սէրիդ մեռնեմ:

Քեյէ, քեյէ, աչքիդ մեռնեմ,
Դո անուշիկ պաչիդ մեռնեմ:

Գ Ա Ր Ո Ւ Ն Ա

ԿՈՄԻՏԱՍ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

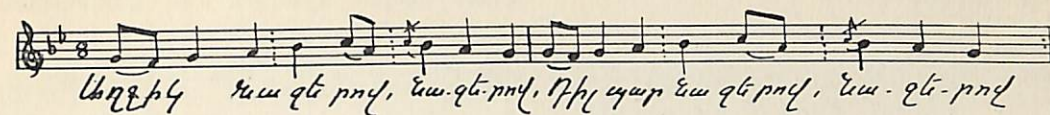
Իմ եարն ինձնից ա սառել,
Ա՛լիս, չորնա՛, վա՛լիս, ա՛լ եար,
Զար մարդու լեզուն:

Քամին փչում ա պաղ պաղ,
Լերդ ու թոփս անում ա դաղ:

Եա՛ր, ինձ բեմուրա՛դ արի՛ր,
Սէրըդ ինձնէ զատ արի՛ր:

ԱՂԶԻԿ ՆԱԶԵՐՈՎ, ՆԱԶԵՐՈՎ

Ռ. ՄԵԼԻՔԵԱՆ

Աղջիկ նագերով, նագերով,
Դիլբար, նագերով, նագերով,
Աղջիկ մի գար մեր կալերով,
Դիլբար, մի գար մեր կալերով:

Դիլբար ձին էր նալերով,
Աղջիկ մի գար մեր կալերով:

Աղջիկ մի գար, մեր տուն ծուլիսի,
Դիլբար մի գար, մեր տուն ծուլիսի
Կարմիր իրես, աչքեր քուլսի ք:

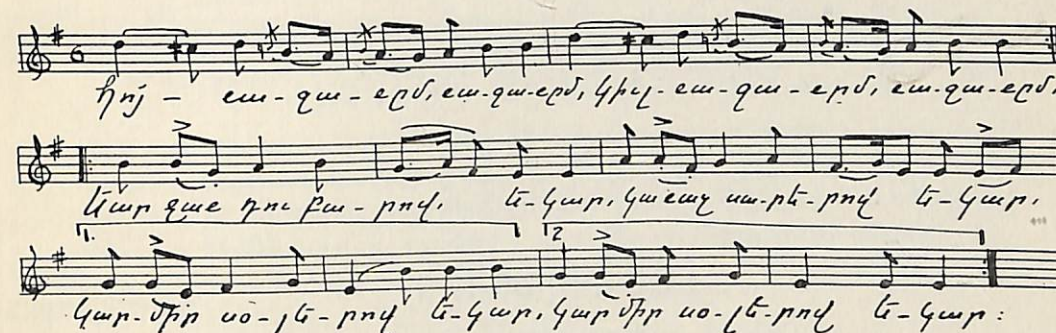
Արի երթանք հորթկա խոտիկ,
Դիլբար, երթանք հորթկա խոտիկ,
Տեսնենք վիճր հարն ի խորոտիկ:

Աղջիկ նագերով, նագերով,
Դիլբար, նագերով, նագերով ...

Հ Ո Յ Ն Ա Զ Ա Ն Ի Մ

ԽՕՄԲ Ժողովրդական
ԿԱՐԱՆՄ ՈՒՐԶԱՅԻ

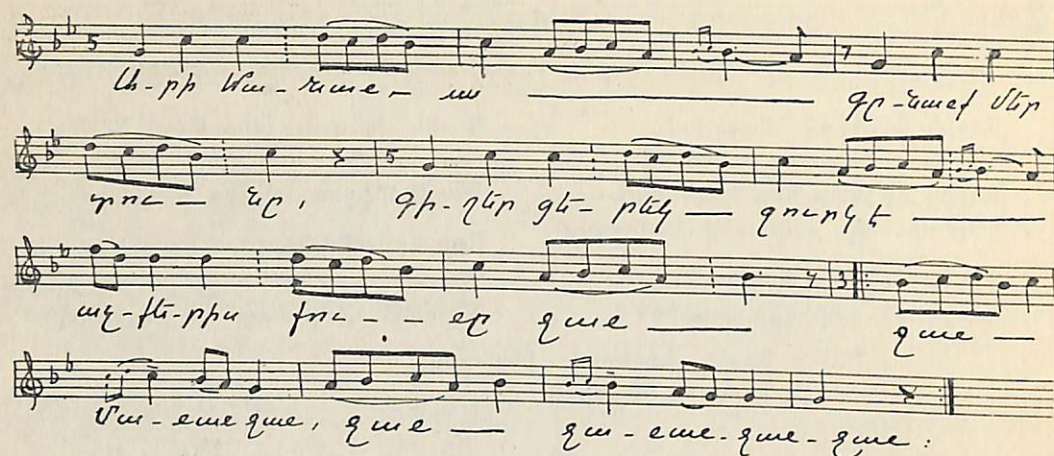
Երաժշտ. Մշակում
ԿՈՄԻՏԱՍԻ ԷԼ Գ. ՍԻԻՆԻԻ

Գարնան սիրուն ծաղիկ ես,
 Հո՛ր՝ Նազա՛ն իմ, Նազա՛ն իմ,
 Ինձ համար աղունիկ ես.
 Զա՛ն, Նազա՛ն իմ, Նազա՛ն իմ,
 Գլխիս վրոյով պլուխ տուր,
 Հո՛ր՝ Նազա՛ն իմ, Նազա՛ն իմ,
 Նաշխուն – թեւ թիթեռնիկ ես:
 Զա՛ն, Նազա՛ն իմ, Նազա՛ն իմ:
 Ես՛ր ջան, դու բարով եկար,
 Կանաչ սարերով եկար,
 Խոր խոր ձորերով եկար:
 Սարե՛ր, ձորե՛ր ետ կացէ՛ք,
 Իմ հարի ճամբէ՛ն բացէ՛ք.
 Եար հարի հետ խօսելիս
 Ականջ արէ՛ք իմացէ՛ք:
 Նըշի ծառին նուշ կընի,
 Վարդի հոտն անուշ կընի,
 Երնէկ էն աղջըկան՝
 Սիրած հարին թուշ կընի:

ԱՐԻ ՄԱՆԱՆ

Երաժշտական մշակում՝ Ռ. ՄԵԼԻՔԵԱՆ

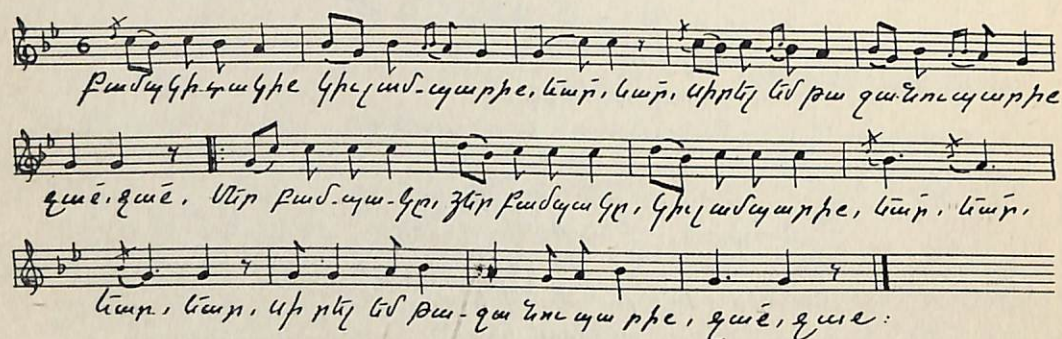
Արի Մանան, արի՛, գնանք մեր տունը.
Գիշերը ցերեկ գուրկ է աչքերիս բունը, ջան,
Ջան Մանան ջան, ջան Մանան ջան, ջան:

Մանան սարէն կուգա, շալկինը ժախ է,
 Ոսկեքեղ մագեբըը քիկունքին կախ է, ջան:
 Զան Մանան ջան, ջան Մանան ջան, ջան:

Երկինքը ամպել է, գետինը քաց է,
Մանանի թիկունքը կիսեն յետ բաց է, ջան.
Ջան Մանան ջան, ջան Մանան ջան, ջան:

ԲԱՄՊԿԻ ՏԱԿԻՆ

Ռ . ՄԵԼԻՔԵԱՆ

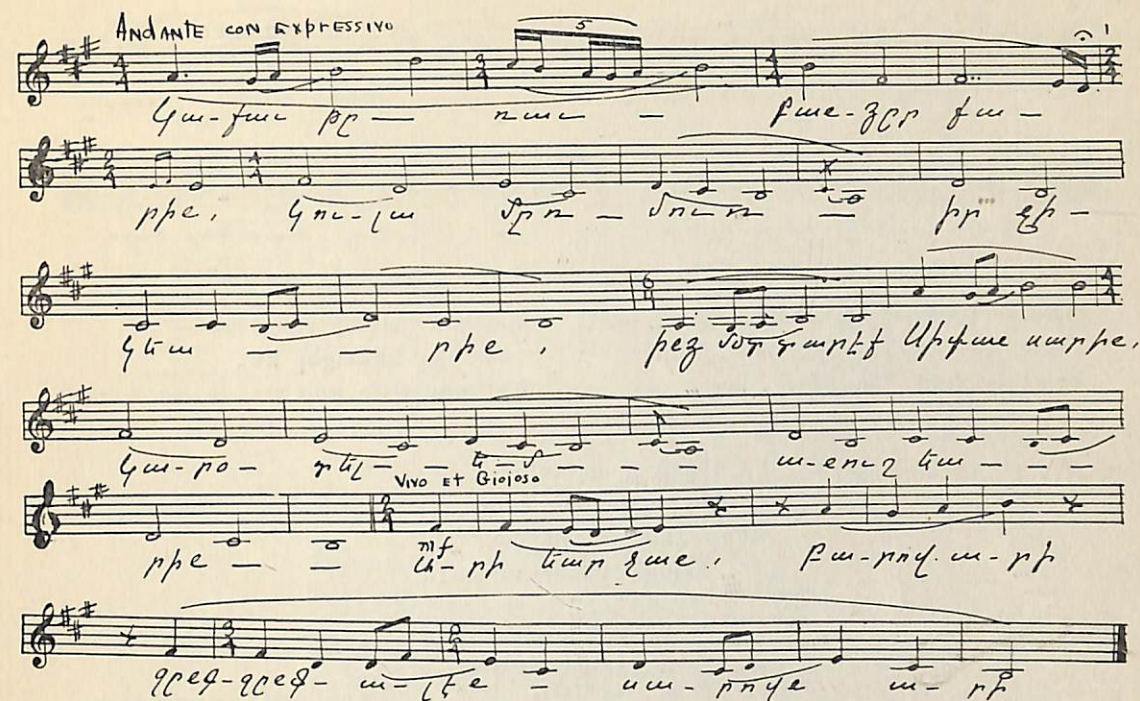

Դու դաշտը կուգաս հուլա - հուլա
Կու նըմանիս բամբկի փուլա.
Աչքը տեսաւ, սիրտը կուլա, Գիւլ - Նուբար ջան
Կու նըմանիս բամպկի փուլա:

Մեր ջուխտ գութան դաշտ կու բանի.
Գիւլ - Նուբարը հաց կու տանի.
Աչքով, ունքով մարդ կու սպանի, մարդ կու սպանի
Գիւլ - Նուբարը հաց կու տանի:

ԿԱՔԱԻՒ ԵՐԳԸ

ԿՈՄԻՏԱՍ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

Քու բուն հիւսած ծաղիկներով
Շուշան, նարգիզ, նունուֆարով .
Քու տեղ լցած ցօղ ու շաղով,
Քնես — կելնես երգ ու տաղով :
Սիրունիկ . . .

Բուռ քեւ փափուկ ու խառնուրդի,
Պղտիկ կտուց, կարմիր տոտիկ,
Կարմիր – կարմիր տոտիկներով
Կը շորորաս բուտիկներով:
Սիրունիկ ...

Երբ կը կայնես մամռոտ փարին,
Սաղմոս կասես ծաղիկներին,
Սարեր ձորեր գլարք կանես,
Դարդի ծովէն սիրտ կը հանես:
Սիրունիկ ...

U U P T Q S T U V

Խօսք՝ Ժողովրդական

Զայնագրում՝ ԿՈՄԻՏԱՍԻ

Եւ քեզ տեսաւ, սիրտըս ելաւ ցիր ու ցամ.
Եար արի, եար արի, ախ, արի, արի,
Վախ արի, արի,
Եւ քեզ ինչ արի:

Լուսնակ գիշեր, սիրտըս կուլա քեզ համար,
 Եար արի, եար արի, ախ, արի, արի,
 Վախ արի, արի,
 Ես քեզ ինչ արի:

ՉԻՆԱՐ ԵՍ

Զայնագրեց՝ ԿՈՄԻՏԱՍ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

Andante

Зр-зр-тиу йе-ну-уул-й, тээр, тээр, тээр.

pp

тээр уу уул, уул, уул, уул, уул — түүл түүл уул түүл түүл.

Մեր դրոնէն հեռաճառ մի, Եար, Եար,
Եար քո Աստած կը սիրես, Եար, Եար,
Հեռու ես, մոռնալ մի, Եար, Եար:
Եար, նա նայ, նայ, նայ, նայ,
Նա նայ, նայ, նայ, նայ:

Ձեր բաղի դուռը բաց ա,
Ոտներս շաղով քաց ա.
Ինձանից հեռացել ես,
Աչքերըս լիքը լաց ա:

Էս գիշեր երազ տեսա,
Հերկերքս վարած տեսա,
Ամօք՝ ֆեզի, այ տըղա,
Քու եարր տարած տեսա:

ԱՆՏՈՒՆԻ

ԿՈՄԻՏԱՍ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

[illegible]

Սեւ ծով մեմ տեսէ, սպիտակն էր բոլոր.
Ալին կը գարնէր, չէր խառնի հիրար.
Էն ո՞րն է, տեսնէ մէկ ծովն երկթաւոր, —
Անտունի սիրտն է պզտոր ու մոլոր:
Այս, իսկի մի լնի՜ք սըրտիկ սեւաւոր:
Այ, տո լա՛ն տրնաւեր:

ԺԱՂԿՈՑ ՄՏԱ

Մշակեց՝ Ա. ՏԷՐ ԴԵԻՈՆԴԵԱՆ

LENTO CON EXPRESSIVO

Տառ-կոց քր-չաւ — սրբ-րբու էր-ւած —

Էմ-բոյ քր- Էմ-բոյ սրբ-րբու — ւ-գից —

Էմ-րբու — Էմ-բոյ քր., Էմ-բոյ սրբ-րբու —

— ւ — ւ-գից Էմ-րբու Էմ-բոյ քր. սրբ. Էմ-բոյ քր.

LENTANDO

Ազիզ Եսրիս ձեռն տւեցի, ձեռն չկար,
Ծաղկանց միջին, անուշ վարդս էլ չկար:

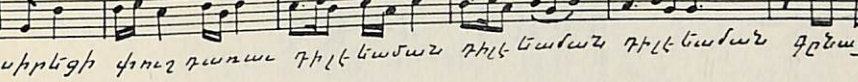
Անգուք եարս, սրտիս հետը խաղ արեց,
Թողեց գնաց, իմ ջիգեարը դառ արեց:

Նրգիչ դարձա, պատեցի սար ու քար,
Զէն տւեցի, անուշ վարդս էլ չկար:

Աստուած սիրէ՛ք, ասէ՛ք, եարս ո՞ւր գնաց,
Ազիզ եարս, անուշ վարդս ո՞ւր մնաց:

ՍԱՐԻ ԱՂԶԻԿ

Ներդաշնակեց՝ Ա. ԲԱՐԵՈՒԴԱՐԵԱՆ

 Կարդ սիրունցի փուռ դառաւ դիլէ՛ւհաճաւ դիլէ՛ նամաւ դիլէ՛ նամաւ գընաց ու իր

 շին առաւ ան մէջքդ մնաւ ի սա իր աշէից օյ. օյ. քարի աշէից օյ. օյ. քար սիրտ աշէից

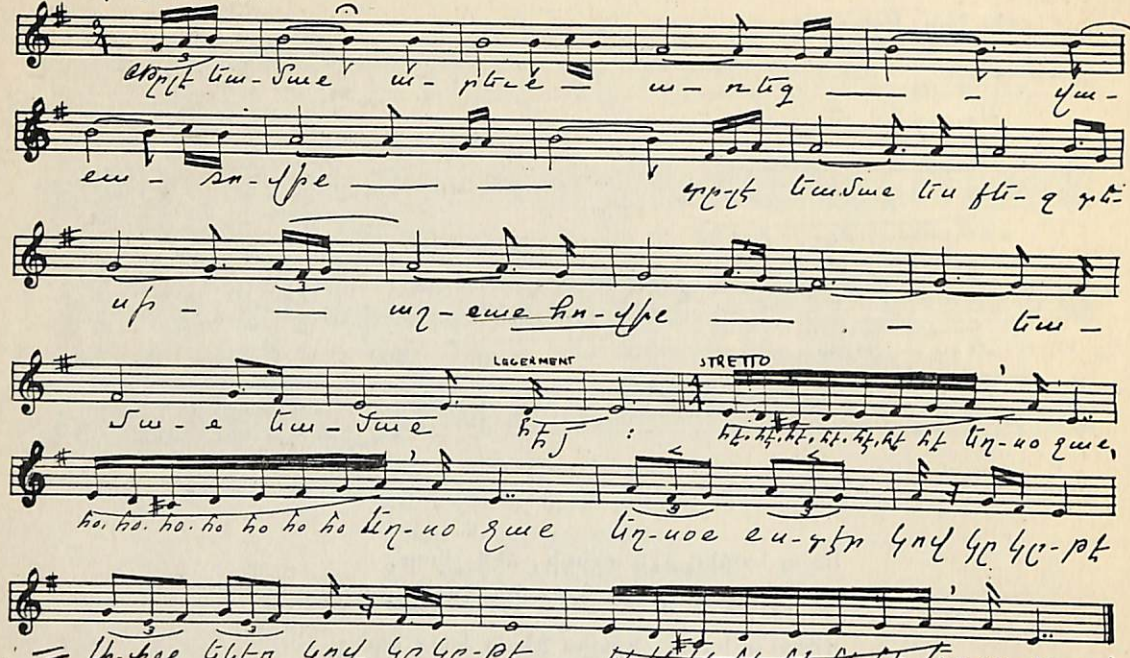
 չար սիրտ աշէից գընաց ու իր շին առաւ դիլէ՛ նամաւ լէյ լի նար լաւ:

Եղիլիկ եմ նետը կրծքիս ,
Դիվէ եաման...
Տիրեւ ես խեղք ու մտքիս ,
Ախ , մէլրդ մեռնի...

Մին ու ճարիրս մեղքացիր,
Դիլէ եաման...
Թոյն մի ածա թէժ վերքիս,
Ախ, մէրդ մեռնի...

ՏԸԼԷ ԵԱՄԱՆ

LARGO DOLCISSIMO

Տըլէ Եաման, արեւն առեց վաճառ ծովուն
Տըլէ Եաման, ես քեզ սիրի աշնան հովին
Եաման, Եաման, հե՛յ:

Տըլէ համան, վարդ բացեցաւ փողի չկա,
Տըլէ համան, եարս բարակ է սեղմել չկա,
Եաման, համան, հե՛յ:

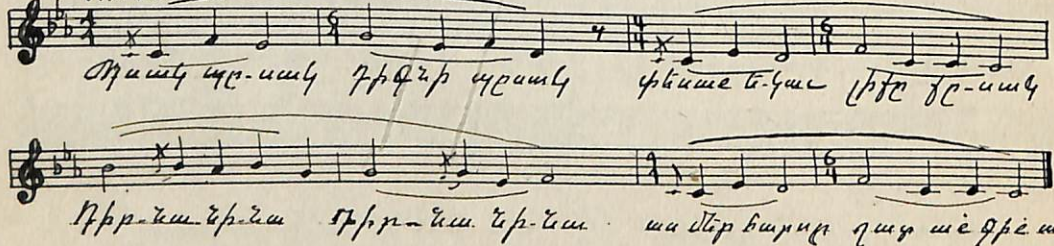
Տըլէ եաման, արի ելլենք սարի սեյրան
Տըլէ եաման, Գէ տանողի տընիկ վերան:
Եաման, եաման, հե՛յ:

Տըլէ համան, լուսինն ելաւ էս գիշերին,
Տըլէ համան, հարս տեսա կէս գիշերին.
Նաման, համան, հե՛յ:

Տըլէ եաման, մեր դուռ ձեր դռան դիմաց, դիմաց
Տըլէ եաման, հէրիփ անես աչքով իմաց:
Եաման, եաման, հե՛յ:

ጥ ሀ ለ ሃ ጥ ሀ ለ ሃ

Vivo non troppo

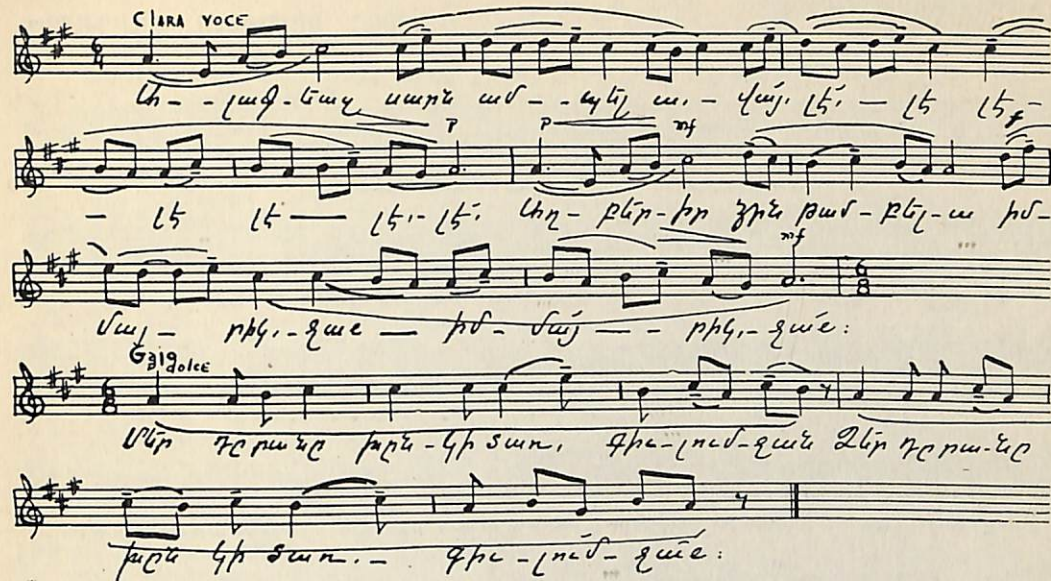

Մածոնն կուղեմ թա՛ն կը բերէ
Աղջիկ քո հօր հէ՛րն անխժած
Դի՛ր նանախինա

ԱԼԱԳԵԱԶ

ԿՈՄԻՏԱՍ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

CLARA VOCE

Աղբեր իր ձին քամբել ա,
Եարոջ դըռնէն անցել ա:

Եարոջ դըռնէն անցել ա,
Ելէ դաշտը խաղցել ա:

Եկէ դաշտը խաղցել ա,
Անձրեւ եկէ, քըրջել ա:

Անձրեւ եկէ, Թըրջիւ ա,
Արեւ զարկէ չորցիւ ա:

Արեւ գարկէ չորցել ա,
Քան կարմիր վարդ բացել ա:

Մեր դրոշանը խընկի ծառ,
Գիւլում ջան,

Չե՛ր դըռանը խընկի ծառ,
Գիւլում ջան,

Խընկենին ա բերել բար,
Գիւլում ջան,

Իմ խորոտիկ պզտիկ եար:
Գիւլում ջան:

Մեր դրոսանը խընկի ծառ,
Նաշխուն բըլբուլ վըրէն քառ.

Երթար ու գար, շորոր տար,
Սիրուն հարին օրօր տար:

Մեր դրռանը խրնկի ծառ,
Ոսկի բլբլբուլ վրբեմ քառ
Կարմիր խրնձոր անել տար,
Ալւան ծաղիկ՝ տանել տար:

ՏՐԱԿՏՈՐԻ ԵՐԳԸ

Խօսք՝ Վ. ԱՂԱԵԱՆԻ

Երաժշտ. Ս. ԴԵՄՈՒՐԵԱՆԻ

Անուշ - անուշ հովն է խաղում
Թաւիշ հանդերում,
Կոլխոզնիկի երգն է հընչում
Մեր ծով արտերում:

էն տրակտորն է կանգնել հպարտ՝
 ժպտում արեւին,
 Հերկում է նա հողը պարարտ
 Գրկում արտերին:

Ու հրմանափից սիրտն է թնդում
 Զահեղ էն տղի,
 Բատրակ է նա, կեանք է կերտում,
 Կեանքը նոր գիւղի:

ԱՐԺՐՆ ՈՒ ՏԱՏՐԱԿ

Մշակեց՝ ԿՈՄԻՏԱՍ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

Լի-րօք ա-ւայ — Կար-բալ հա-ճաւ, քե-
 ղե կո-լաւ — կոչ կոչ ա-րաւ — — , Եր-
 օս լը-ւի — քա-րալ ա-րաւ, Լաւ-րաւ ա-
 յայ ա-րօր — հա-ճաւ ջը-ւայ քա-
 րաւ, Ե-կաւ ա-րաւ — —
 Կր-բաւ ջը-րիկ աղ-բիւր-ձե-րաւ, Կր-բաւ խո-հիկ
 օս-դիկ-ձե-րաւ — , Կր-բաւ շե-րիկ կա-ճաւ-ձե-րաւ
 Ե-ճաւ պի-րի լաւ Ե-րե-րաւ —
 ա-րաւ կա-թի — քա-րաւ — աղ-ճե-
 րաւ, Ես քեզ ա-ւել — — քա-րաւ-ձե-րաւ:

Սաաց «Դու մի լա էս աշուն,
Զե՞ վաղ կուգա բարի գարուն,
Լոյս կը բացւի վեր աշխարհուն,
Դուռ կը բացւի խեղդիկներուն,
Ես քեզ կառնեմ իմ քեւքերուն,
Թըռնեմ բանձրիկ վեր ծառերուն,

Տանեմ, հանեմ լեր սարերուն,
Բուն կը դնեմ մէջ ֆարերուն,
Տուն կը շինեմ մէջ գազերուն,
Երթիկ բանամ դէմ հով ֆամուն,
Ծուխ կը հանեմ հետ ամպերուն, —
Մեր ցաւ կրտամք հարաւ ֆամուն:

ՀԱՐՈՐԱՆ

ԿՈՄԻՏԱՍ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

[illegible]

ՏԸՂԱ. — Զորեֆդիմաց ծամ ունիս,
Պզտիկ աղջիկ, համ ունիս,
Խոռնջիկ-մոռնջիկ մի անի,
Ինձ առնելու կամ ունիս:

ԱՂԶԻԿ.— Գուքանդէ հուա, հուա,
Գուքանիդ տակը բալ ա.
Քանի գըծուքիւն անես,
Քեզի առնողը տոյ ա:

ՏԸՂԱ.— Զեր տան տակին վար կառնեմ,
 Զար ագռաւին քար կանեմ.
 Թող իմ սիրածն ինձ տան,
 Գրծութիւնս քարկ կանեմ:

Աղջիկ.— Զուրը իմ համբով կերբքա,
Յողածը վարդի բերբք ա.
Ենձ սիրող կըտրին տըղէն
Հագարին մէջ մի բերդ ա :

ՏԸՂԱ.— Բուսել ես բաղի միջին,
Շամամի քաղի միջին.
Գիշեր ցերեկ միալար,
Դու ես իմ խաղի միջին:

ԱՂՋԻԿ.— Աշուղի պէս խաղ ասա,
Բլբլբուլի պէս տաղ ասա.
Ինչքան որ գովես արժմէ
Իմ մօր գովական փեսա:

ԲԱՐԻ ԼՈՒՍԻ

Andantino Con Grazia

Բա-րի լու-սիւ, զաւ-կեր զաւ-կիւ, զըթ-զըթ-ա-լիւ
 ա-ւուզ, ա-ւուզ լուսիւ Բա-լուց Վեր աշ-խարհ-իւ
 շող-շող-ա-լիւ ա-ւուզ ա-ւուզ:

Հարսն ու աղջիկ հանդերն էլան
 Դորշորալէն անուշ, անուշ,
 Ծաղկանց հոտը անմահական,
 Սորսորալէն անուշ, անուշ:

ԵՍ ՊՈՒՃՈՒՐ

Ես պու-ճուր Ես պու-ճուր արեւի մեռնիմ, ա-րեւ-ւիւր
 Ով կրա-նեզ հաւու ջուր
 Մեռ-նեմ եւր-ջաւ, Բա-րեւ-ւիւր Մեռ-նեմ եւր-ջաւ, սի-րեւ-լեմ կառ-նեմ:

Ես պուճուր, եարքս պուճուր
 Արեւիդ մեռնիմ,
 Ով կտա ինձ հաց ու ջուր
 Արեւիդ մեռնիմ,
 Արեւիդ մեռնիմ եար ջան,
 Բարեւիդ մեռնիմ եար ջան,
 Սիրել եմ կառնեմ:

Այագեազ բարձր սար ա
 Արեւիդ մեռնիմ
 Զուրը հիւանդի դեղ ա
 Արեւիդ մեռնեմ.
 Արեւիդ ...

Գնա, գնա, գալիս եմ
 Արեւիդ մեռնեմ.
 Քրքրալն եմ լալիս եմ
 Բարեւիդ մեռնեմ:
 Արեւիդ ...

ՄԻ ԽՕՍԲ ՈՒՆԵՄ

ՍԱՅԱԹ ՆՈՎԱ

Մշ. Ս. ԲԱՐԵՆՈՒԴԱՐԵԱՆ

Մի Խօսք ունիմ իւ-թիւս-պով աւթաւ ա-րա ով աշխիւր
 սրբ-պուրս ինքիցար ունիմ, քու պիտի Բարով աշխիւր
 աշխիւր ինչ գէթ եմ ա-րեւ կենու՛մ ես խո-ով աշխիւր
 աշխարս աշխարով կըշտացաւ եւ ինչ աշխիւր սով աշխիւր:

Մագա՞մ էլ ոչ ով եար չէ սիրի, էս ի՞նչ արիր, էս ի՞նչ բան ա,
 էշխեմէդ ջունուն իմ էլի, ման իմ գալի եանա եանա.

Էս դարդէն ոչ ով չը քաշէ, վուր մէ դանգին չի դիմանա
 Նիրսըս լուրի պէս խորեցիր իշխիւ կըրակով, աշխիւր:

Գոստիրըս դուշման շինեցիր, ետերուն ինչպէ՞ս դոստ անիմ.

Անցկացած օրըն չիմ տեսնում, քանի գուգէ որ պաստ անիմ.

Ասուած վրկա, խիստ դժուար է, գուլսըս ինչպէ՞ս դուս տանիմ

Ես մէ փութըր նախ նրան, բու էշխըն է ծով, աշխիւր:

Գուգիմ բերանըս բաց անիմ, գովքդ ասիմ քարիփի պէս.

Տաս տարի է ման էմ գալիս փաղիշախի շախիփի պէս

Օխտըն տարի էլ ման գու քամ սազըն ձեռիս Դարիբի պէս

Բուրա Շահսանամըս դուն իս, էլ չունիմ ոչ ով, աշխիւր:

Թէկուգ հազար դարդ ունեանմ, ես սըրտումըս աղ չեմ ասի

Իմ հուսմի հէփիմըն դուն իս, ես էլ ուրիշ Շահ չիմ ասի

Սայաթ-Նովէն ասաց. Զալում, ես էն մահին մահ չիմ ասի

Հէնչափ քի դուն վըրէս լաւ մազըդ շաղ տալով, աշխիւր:

ԱՄԱՆ ՈՐՍՈՐԴ

Ամաւ որ-սորդ իեզ մի խը-բիր, էս լեռ-եւ-րի մաւ-ջաւ,
 մա-ռա-լիւ եմ, սի-րա-ւոր եմ վի-րա-ւոր եմ,
 էս լեռ-եւ-րի մա-մա ջաւ, մա-ռա-լիւ եմ:

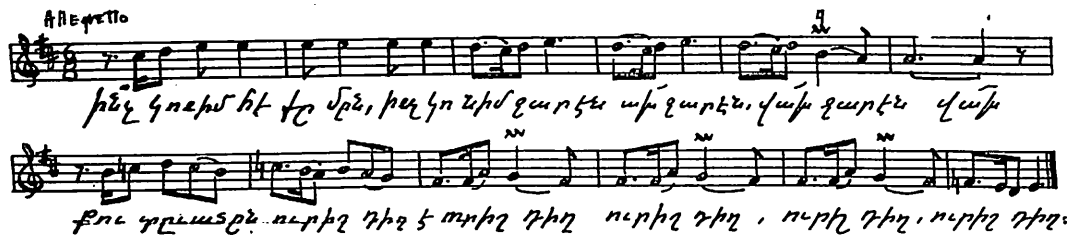
Աման որսորդ ինձ մի խաբիր
 Էս լեռների մամա ջան, մառալէն եմ,
 Սիրաւոր եմ, վիրաւոր եմ,
 Էս լեռների մամա ջան, մառալէն եմ:

Բարձր սարից առուն է գալիս
 Վարդ աղջիկներ մամա ջան, պաղից են գալիս
 Սիրաւոր եմ, վիրաւոր եմ,
 Էս լեռների մամա ջան, մառալէն եմ:

Ի՞նչ կոչիմ

ՍԱՅԱԹ ՆՈՎԱ

Մ2. Ս. ԲԱՐԵՈՒԴԱՐԵԱՆ

ՍԱՅԱԹ ՆՈՎԱՆ.—

Ի՞նչ կոչիմ Հեփիմըն, ինչ կոչիմ ջարէն
Քու տըւածն ուրիշ դիզ է, ուրիշ դիզ:
Էրում է մըհալմըն, չէ լաւումն եարէն.
Քու տըւածն ուրիշ դիզ է, ուրիշ դիզ:

ՍԻՐԵԿԱՆՆ.—

Ասաց թէ. «Հիտացի գըլխեմէս գընա,
«Քու ասածըն ուրիշ տեղ է, ուրիշ տեղ»:
«Էտ քու արարումսքըն քիզի չի մնա,
«Քու ասածըն ուրիշ տիղ է, ուրիշ տիղ»:
ուրիշ տիղ աման ուրիշ տիղ:

ՍԱՅԱԹ ՆՈՎԱՆ.—

Ասի թէ. «Էշխմէդ չիմ հանգչում տանըս,
«Ձեռնիրըս հըլացաւ չէ շինում բանըս,
«Էրեցաւ ջիգարըս, մաշեցաւ ջանըս,
«Քու տըւածըն ուրիշ դիզ է, ուրիշ դիզ»:

ՍԻՐԵԿԱՆՆ.—

Ասաց. «Իմ դիզեմէն քիզ չը կա չարա.
«Գընա թէ խիլ ունիս գլխիդ մար արա,
«Թէ չէ անիլ կուտամ քիզ փարա փարա.
«Քու ասածըն ուրիշ տիղ է, ուրիշ տիղ»:

ՍԱՅԱԹ ՆՈՎԱՆ.—

Ես բլբուլ իմ, վարդըս մընաց խարումըն.
Կըրակ դրիր սըրտիս խուցի եարումըն.
Վումն գըրանգումըն կա վումն դաւթարումըն
Քու տըւածըն ուրիշ դիզ է, ուրիշ դիզ:

ՍԻՐԵԿԱՆՆ.—

Ասաց թէ. «Քի գարար՝ շինեցիր շահըդ.
«Կըտրեցիր ադարըդ, կըտրեցիր ահըդ.
«Մի վիթի արումըդ, մի շանց տա մահըդ,
«Քու ասածըն ուրիշ տիղ է, ուրիշ տիղ»:

ՍԱՅԱԹ ՆՈՎԱՆ.—

Ասի թէ. «Մագիրըդ սուրմա իս անում.
«Հէնց գիդիս չիմ գիդի, եար, չիմ իմանում.
«Սէրըդ ինձ մահ դարաւ էլ չիմ դիմանում,
«Քու տըւածըն ուրիշ դիզ է, ուրիշ դիզ»:

ՍԻՐԵԿԱՆՆ.—

Թագաւորի թագի լայիղ քարըն իմ,
Շիրինի պէս Ֆահրադի դիդարըն իմ,
Ես էն գըլխէն Սայաթ Նովու եարըն իմ,
Քու ասածըն ուրիշ տիղ է, ուրիշ տիղ:

ՍԱՅԱԹ ՆՈՎԱՆ.—

Հիդըս խօսի, մի կենա խըռովի պէս.
Տալա տըլիբ գեմիս տարաթ ծովի պէս.
Կու մեռնիմ, — չիս տեսնի Սայաթ Նովի պէս.
Քու տըւածըն ուրիշ դիզ է, ուրիշ դիզ:
աման ուրիշ դիզ:

ԴՈՒՆ ԷՆ ԳԼԽԵՆ

ՍԱՅԱԹ ՆՈՎԱ

Մ2. Ս. ԲԱՐԵՈՒԴԱՐԵԱՆ

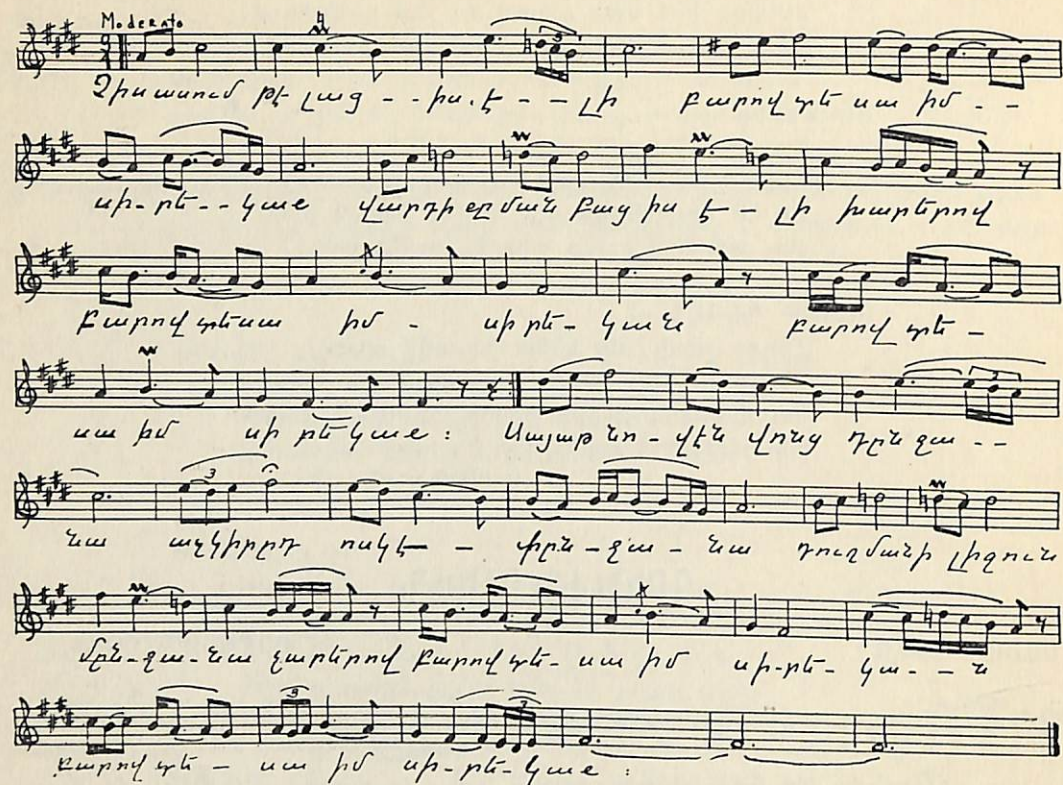
Դուն էն գլխէն իմաստուն իս. խիլդ յիմարին բար մի՛ անի.
Երագումըն տեսածի հիդ միզի մէհէսար մի՛ անի,
Ես խում էն գլխէն էրած իմ, մուրմէկանց քարաք մի՛ անի,
Թէ վուր, գիտիմ, քեզարիլ իս, ուրիշին սարաք մի՛ անի:

Չը կա քիզ պէս հուֆմի հեփիմ՝ դուն Բոստամի Զալ, թափաւոր.
Ասկըդ ասկերումըն գոված, համ դուն իս գոգալ թափաւոր.
Թէ էսանց էլ սուշ ունենամ գըլուխս արա տալ, թափաւոր.
Մըտիկ արա քու Ստեղծողին՝ նահալս տիղ զագար մի՛ անի:

Քանի կուզէ քամին տանէ՝ ծովումէն աւագ չի՛ պակսի.
Թէկուզ ըլիմ, թէկուզ չըլիմ՝ մէջիսնքումն սագ չի՛ պակսի.
Թէ կու պակսիմ, քի՛զ կու պակսիմ՝ աշխարհիս մէ՛ մագ չի՛ պակսի՝
Սայաթ-Նովու գեղեզմանըն Հինդ, Հարաշ, Արաք մի՛ անի:

ՉԻՍ ԱՍՈՒՄ ԹԷ ...

Մշակեց Ս. ԲԱՐԵՈՒԴԱՐԵԱՆ

Ձիւ ասում, քէ լա՞ց իս էլի .
Բարով տեսա, իմ սիրական,
Վարդի նըման բաց իս էլի
 հարեբով,
 հարեբով .
Բարով տեսա իմ սիրական :

Արի իմ դարդըս իմացի,
Եշխեմէդ համան իմ լացի.
Օրըս էսպէս անց է կացի
Դարերով
Դարերով.
Բարով տեսա իմ սիրական:

Սայաթ - Նովին վո՞ւնց դնջանա
Աչկիրբդ ոսկե փնջան ա .
Դուշմանի լեզուն մընջանա
 Ձարերով ,
 Ձարերով .
Բարով տեսա իմ սիրական :

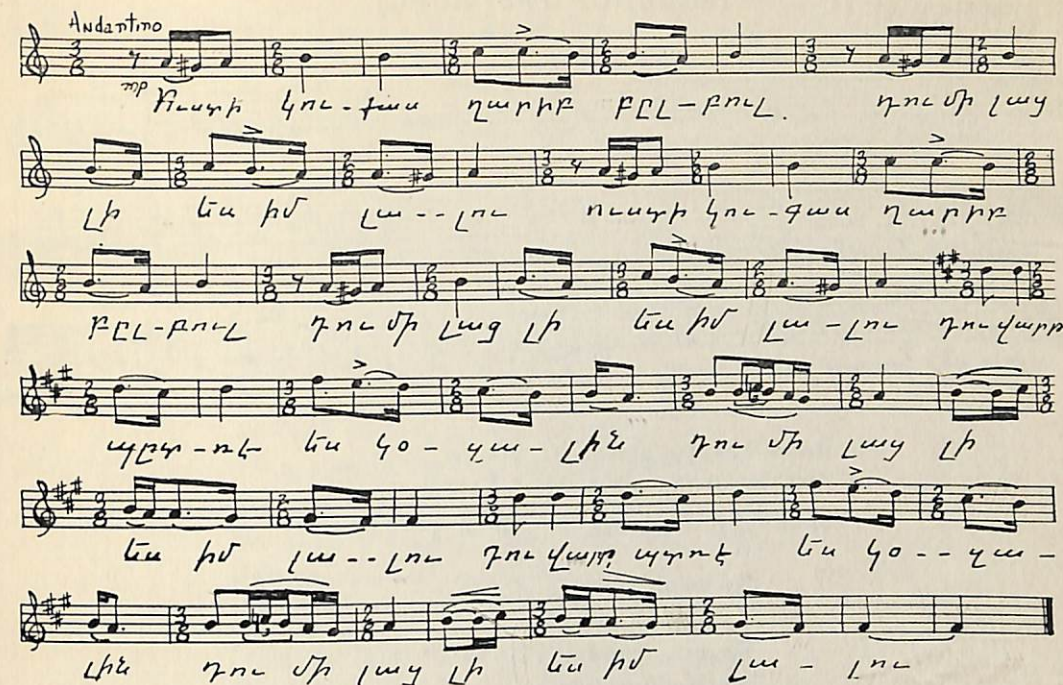
Երբ կու հագնիս ալ ու ատլաս,
Տեսնողին կու շինես մաս մաս.
Դռշիդ պիտի լալ ու ալմաս
 Շարերով,
 Շարերով.
Բարով տեսա իմ սիրական:

Եւ քեզ գովեմ խաղի մէջըն.
Շամամներըդ քաղի մէջըն,
Ման իս գալի քաղի մէջըն
 Եարեբով,
 Եարեբով.
Բարով տեսա իմ սիրական:

ՌԻՍՏԻ ԿՈՒԳԱՍ

ሀላፊ ፍቃድ ሲባሉ

Մշ. Ս. ԲԱՐԵՈՒԴԱՐԵԱՆ

Արի, բըլբուլ, խօսի բառքն,
Օխնըւի քու եկած սաքքն.
Քի վարքն էրից, ինձ իմ եարքն, —
Դու մի լաց լի, ես եմ լալու:

Ման իմ գալի գիտարի հիդ:
Վունց դարիբ բըլբուլ խարի հիդ,
Դու վարքի հիդ, ես լարի հիդ, —
Դու մի՛ լաց լի, ես իմ լալու:

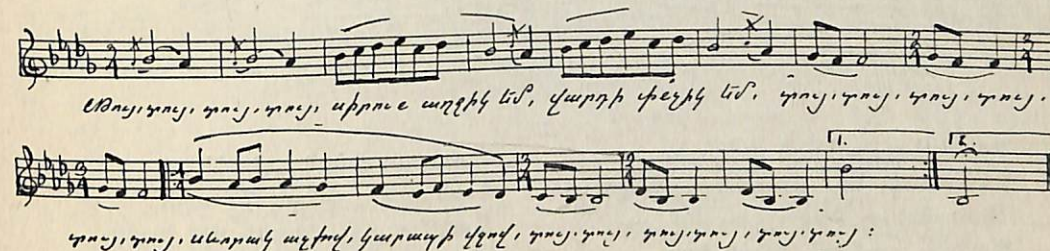
Սալբուի նըման կանաչ իմ,
Ե՛կ, խօսի, ձայնդ հանանչիմ,
Դու վա՛րդ կանչէ, ես եա՛ր կանչեմ, -
Դու մի՛ լաց լի, ես իմ լալու :

Ղարիբ բըլբուլ ձայնիդ մալում.
Ես ու դու էրինք մե՛ հալում.
Սայաթ—Նովեկն ասաց գալում, —
Դու մի՛ լաց լի, ես իմ լալում:

ՏՈՒՅ - ՏՈՒՅ

Խօսք՝ Ա. ԽՆԿՕԵԱՆԻ

ԵՐ . Ռ . ՄԵԼԻՔԵԱՆԻ

ՏՈՒՅ, տՈՒՅ, տՈՒՅ, տՈՒՅ,
Մի բռն կրակ եմ,
Մռութ տան ճրագ եմ,
ՏՈՒՅ, տՈՒՅ, տՈՒՅ, տՈՒՅ, տՈՒՅ,
Իմ սիրտն է խօսում,
Ես երգ եմ ասում,
ՏՈՒՅ, տՈՒՅ, տՈՒՅ, տՈՒՅ, տՈՒՅ, տՈՒՅ:

(«ԱՆՈՒՇ» ՕՓԵՐԱՅԻՆ)

Andante Expressivo

Աղ-ըր աշարաւս, սարեր զբաւեւ, ինչ եւ դարս քաւի,
խելքսմարդ աւեւ, Աղուղ եւ զիւնը, չեմ հաւ քրտաւեւ,
խաղեր կապելով, չօղեր չափելով - ոչխարս աւեր, թելել եմ հաւեր,

Աման էրեցիր սիրտս քո սիրով,
Ոտս կապեցիր քել-քել մագերով,
Էլ չեմ դիմանա, կը փախցնեմ գոռով:

Այ սարի աղջիկ,
Այ սիրուն աղջիկ
Այ դու կարմրաթուշ
Թուխամազ Անուշ:

ԵՍ ՔՈՒ ՂԻՄԷԹԸՆ ՉԻՄ ԳԻՏԻ

ሀላፊዎች ነበሩ።

Մ₂. Ս. ԲԱՐԽՈՒԴԱՐԵԱՆ

Moderato

Ան քու զի մէ թըն չիմ- Ի-տի ջարժակիր քու-րի քո Տա-շիւ :

Հաւանքի թըն-դու չիքիս Լէ-ի չի քա-րի քո --- Տա-շիւ :

Աշխարհումս իմբն դո՛ւն իս,
Բեմուրաք իս. մուրվաք չունիս.
Պըռոշներիդ նաբաք ունիս, —
Ղանդու շաբաբի նման իս:

Գագա պիտի՝ հարիփդ ասէ, —
Ակսեֆդ եղողուդ ավասս է,
Ռանգըդ Փըռանգի ատլաս է, —
Զար դալամֆարի նըման իս:

Մագերըդ մտան ռեհանի,
Դուն ուրիշ խիալ մի՛ անի,
Ռահիմ արա՛, Կոզիս մի՛ հանի,
Մուրաթով Խարի մտան իս:

Վճռեց դիմանալ էսչափ չարին,
Աչկեմէս կաթում է արին.
Սայա՛ք-Նովա, մազուու եարին
Գընած մոխարի մման իս:

የተወለዱት በዓለም

ԱՇՈՒՂԱԿԱՆ

Խօսք՝ Ղ. ԱՂԱԵԱՆԻ

Այ վօր-օղ-ի ջաւ վօր-օղ-ի, քնդ իս-բնջ հաճաւ վօր-օղ-ի հա-
յ, հայ, հայ, բայց որ դար-շար դու զա-ղաց-պաւ կաւ-լիտ թող զա
ջաւ վօր-օղ-ի զաւ, զաւ վօր-օղ-ի զաւ, զաւ վօր-օղ-ի-զաւ:

Թէեւ զըռաթիցը գրկած
Բայց թուր ունիս վրադ կախած, հայ, հայ, հայ
Համգան ստորակ թռկից փախած,
Բայց լու էլ մա՛րն փէօրողի, ման:

Մարդուն բախտն էլ ահա այսպես
Պտտում Է ջաղացի պես, հայ, հայ, հայ,
Մեկ օր ահեղի վիշապ ^{հայ} հս,
Միև օր ջաղացյան Քեօբդղի, ման:

Բայց դու էլի Գեորգիին ես,
Ժողովրդի սիրելին ես, հայ, հայ, հայ,
Թեկուզ ջաղացյան էլ լինես,
Վեց պատիւ կուտան Գեորգիի:

ԵԱՅԼԻ

(«Սափա» Օփերային)

Խօսք եւ երաժշտ. ԱՆՏՈՆ ՄԱՅԻԼԵԱՆԻ

ՄԵՇ ԵՂԻՇ

ԳՐ-ՉԻ յԻ-րույ ԿՐ շ-ւ-րեմ, հէյ, ա-մաւայ-եայ-
 եւ-րիս խաւ-չա ԿՐ Կ-ւ-րեմ, զաւրժ ա-մաւայ-եայ-

Լ. Բ.

Լ. Բ.

ԿՐ-ՉԻ թշ-նից նեղաւաւ խաւ-թեղեղեղ ԿՐ Կ

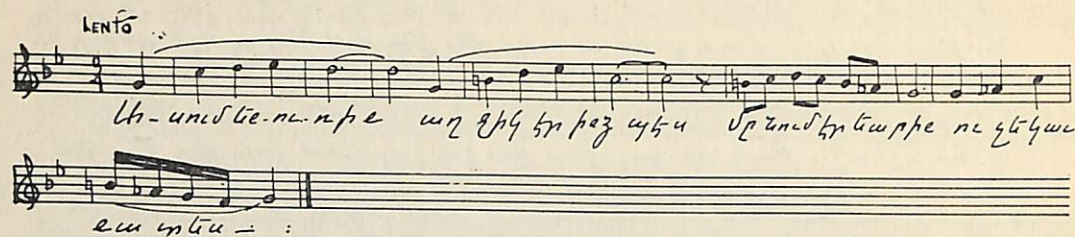
րեմ, հէյ, ա-մաւայ եայ-լի-, զաւրժ ա-մաւայ եայ-լի:

Խունջիկ մունջիկ կախաւ ես,
Հէյ, աման այ եայլի,
Դու մեր սարի մարալ ես,
Ճանրմ աման այ եայլի:
Հէյ,
Լեզուդ շիրին Նիրվանի,
Տես խոստումդ կատարի,
Հէյ, աման այ եայլի,
Ճանրմ աման այ եայլի:

ՁԷՆ ձԷՆԻ տուր այ աղպէր,
 Հէյ, աման այ եայլի,
 Կըռնիդ ուժ տուր այ վարպետ,
 Ճանըմ աման այ եայլի:

Հէ՛յ,
 Որ Մէյ (*) սարէն մեզի տա,
 Խաւ, խալիչա ու կարպետ.
 Հէյ, աման այ եայլի,
 Ճանրմ աման այ եայլի:

Երաժշտ. Ա. ՏԻՔՐԱՆԵԱՆԻ

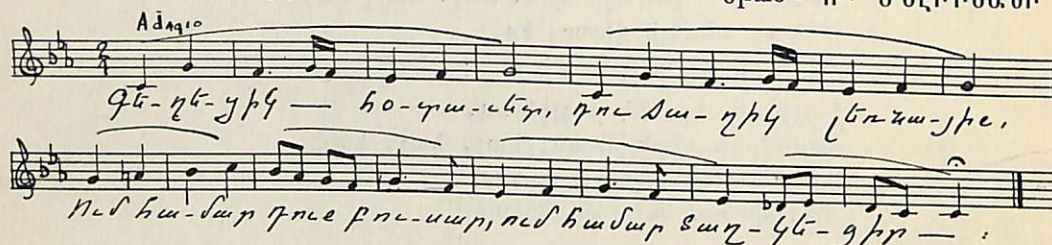

Զրեթի վրա
Գլուխը կախած
Դեռ դողում է նա
Ու լալիս կամագ:

Եւ ամբողջ տարին,
Մի միտք է անում,
Թէ եարը եարին
Ոնց է մոռանում:

Խօսք՝ Լ. ՄԱՆՈՒԷԼԵԱՆԻ

Երաժ . Ռ . ՄԵԼԻՔԵԱՆԻ

Յրտերում մեծացար,
Անխնամ մեն մենակ,
Մի լաւ օր չտեսար
Որքի պէս տարագիր:

Ուր անցաւ կեանքը քո,
Սըգաւոր, տխրագին,
Գեղեցիկ, հոտաւետ,
Դու ծաղիկ յեղնային:

Խօսք՝ ԳԵՂԱՄ ՍԱՐԵԱՆԻ

Երաժշտ. Ա. ՍԱԹԵԱՆԻ

Իմ կեանքը փառոտ մամբա,
 Հաչակըս գրվիսիս ամպ ա,
 Իմ խաւար հոգոս համար,
 Իմ եարը վառած լամպ ա:

Արեւը գառ ա մտնում,
Իմ եարը վար ա անում,
Մաշինի ձէնից ասես
Իմ սիրտը խաղ ա անում:

Խօսք՝ Ժողովրդական

Զայնագրում՝ ԿՈՄԻՏԱՍԻ

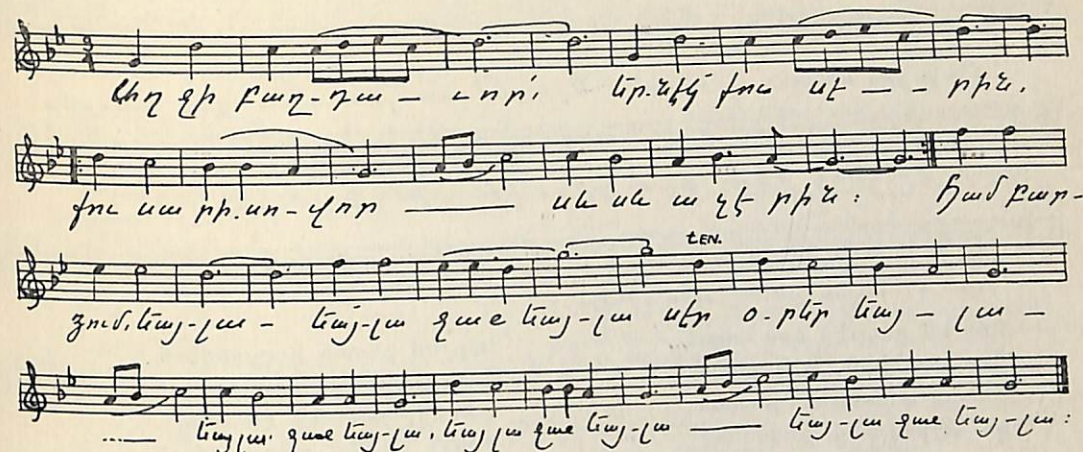
Զոյք գոյք կըռուենկ երկան վիգ,
Պապո, մամո կարգէք գիս:

Համ գիւլ, համ վարդ, համ նարգիզ,
Պապոն, մամոն կարգէ՛ք զիս:

Էդման մեռել թորկեն վիզ,
Պապո, մամո կարգէ՛ք գիւ:

Խոսք՝ ՅՈՎՀ. ԹՈՒՄԱՆԵԱՆԻ «ԱՆՈՒՇ» Օփերային

Երաժ. Ա. ՏԻԳՐԱՆԵԱՆԻ

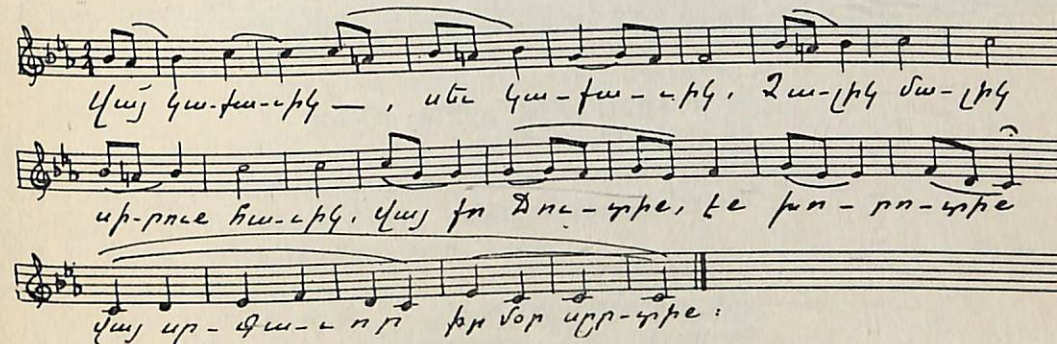

Մեռնիւմ գարունֆիդ,
Ծաղկած գարուն ես.
Սարի սլէս մէջֆիդ,
Կանգնած եար ունես:

Համբարձում, հայլա,
հայլա, ջան, հայլա,
Սար սարեր հայլա,
հայլա ջան հայլա:

Խօսք՝ ՅՈՎՀ. ԹՈՒՄԱՆԵԱՆԻ

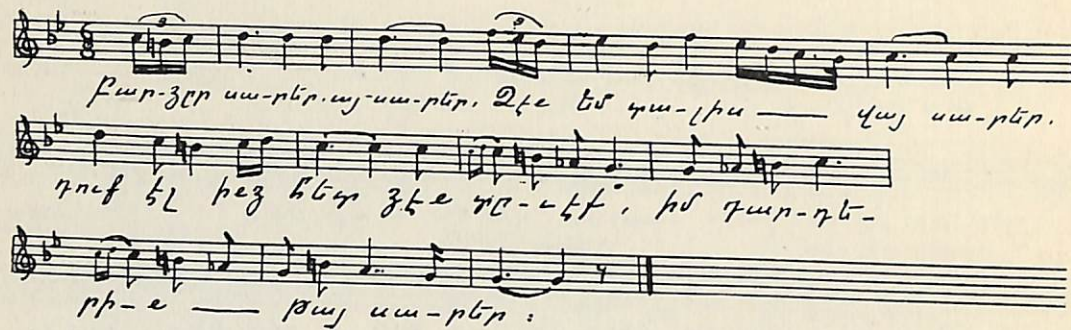
Երաժ. Ռ. ՄԵԼԻՔԵԱՆԻ

էլ չես կարդում, հանդ ու արտում,
Մեր սարերէն կերթաս տըրտում.
Վայ կափալիկ, սեւ կափալիկ,
Վայ իմ կորած, սիրուն հաւիկ:

ԲԱՐՁՐ ՍԱՐԵՐ

houf' ՅՈՎՀ. ԹՈՒՄԱՆԵԱՆԻ «ԱՆՈՒՇ» Օփերայէն
Երաժ. Ա. ՏԻԳՐԱՆԵԱՆԻ

Որս եմ բուքէս ձեզ արած,
Ձեր ձերքին, ձեզ արած,
Կուգեմ կորչեմ անգիւման,
Էս աշխարհից բեզարած:
Կորչեմ բեզար դադարգին,
Քար սարէսար դադարգին,
Մեռնեմ պրծնեմ էս օրից
Բալփի առնեմ դադար քուն:

Ա՛յ, կը մեռնեմ՝ համա մա,
Վայ թէ յանկարծ իմանա,
Ես ազատեմ էս ցաւից,
Աչքը լալով մա մնա:

ԱՄՊԻ ՏԱԿԻՑ

houf' ՅՈՎՀ. ԹՈՒՄԱՆԵԱՆԻ «ԱՆՈՒՇ» Օփերայէն
Երաժ. Ա. ՏԻԳՐԱՆԵԱՆԻ

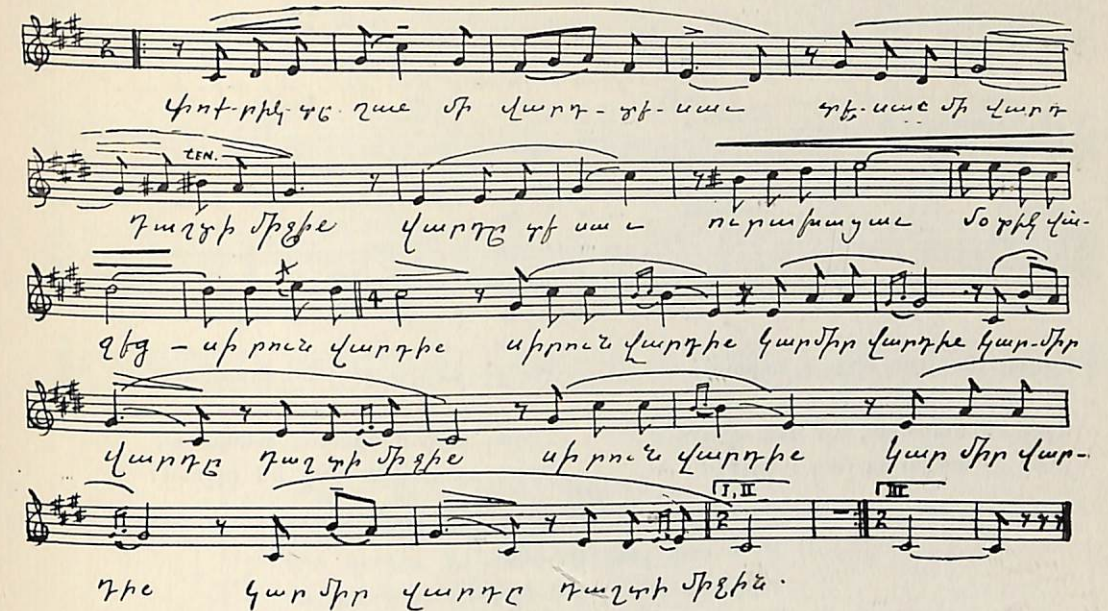
Այ պաղ ջրեր, գուլալ ջրեր,
Որ գալիս էք սարերից,
Գալիս անցնում հանդ ու չոլեր,
Եարս էլ խմեց էդ ջրից:

Եարար խմե՞ց, եարար հովցա՞ւ
Վառած սիրտն իմ եարի
Եարար հովցա՞ւ, եարար անցա՞ւ
Անհուն ցաւը ջիկեարի:

Աղջի քո եարն եկաւ, անցաւ,
Վառած, տարած քո սիրով.
Էրած ջիկեարն՝ եկաւ անցաւ,
Ձը հովացաւ պաղ ջրով:

ՎԱՐԴԸ

houf' ԿԵՕԹԵԻ Թարգմ. ՅՈՎՀ. ԹՈՒՄԱՆԵԱՆ Երաժ. Ռ. ՄԵԼԻՔԵԱՆԻ

Փոփրիկ տղան մի վարդ տեսաւ,
Տեսաւ մի վարդ դաշտի միջին,
Վարդը տեսաւ, ուրախացաւ,
Մօտիկ վազեց սիրուն վարդին.
Սիրուն վարդին, կարմիր վարդին,
Կարմիր վարդը դաշտի միջին:

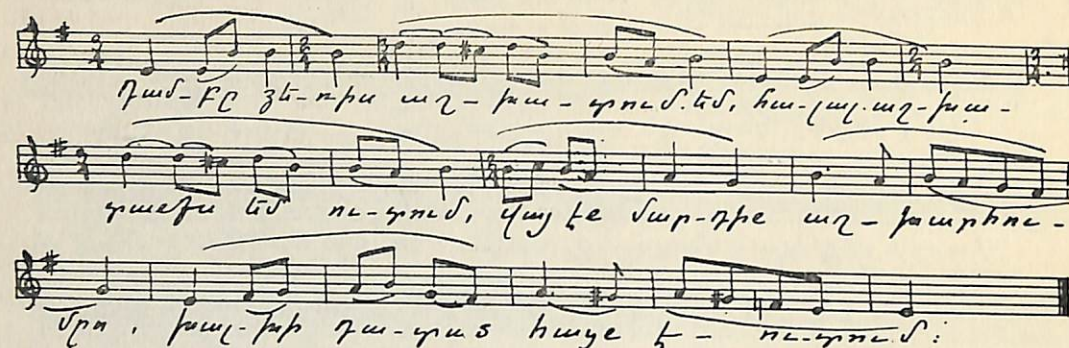
Տղան ասաց «Քեզ կը պոկեմ
Ա՛յ կարմիր վարդ, դաշտի միջին».
Վարդը ասաց. «Տե՛ս, կը ծակեմ,
Որ չը մոռնաս փրշոտ վարդին»:
Փրշոտ վարդին, կարմիր վարդին,
Կարմիր վարդը դաշտի միջին:

Ու անհամբեր տղան պոկեց,
Պոկեց վարդը դաշտի միջին.
Փուշը նրա ձեռքը ծակեց,
Բայց էլ չօգնեց քննուշ վարդին.
Քննուշ վարդին, կարմիր վարդին,
Կարմիր վարդը դաշտի միջին:

ጥ ል ጥ 031 ል ሶ ፋ ረ

Խօսք՝ Դ. ՄԱԼԵԱՆԻ

Երաժշտ. Ա. ԽԱՉԱՏՐԵԱՆԻ

Հալալ մարդու սիրտը ուրախ,
Ճակատը միշտ բաց է ըլլում,
Վայ է մարդին, որ համ գըջլում,
Համ էլ անկուշտ լաց է ըլլում:

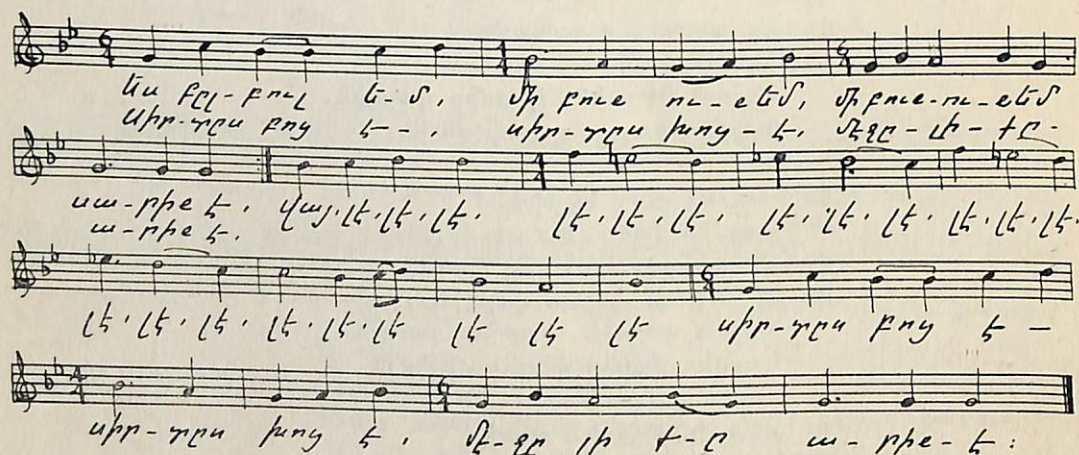
Դամբը ձեռիս ջուրն եմ մտնում,
Ձեռքս ու ոտս քաց է ըլլում,
Հալալ արինն փրփինք քափում,
Քիրս ու դեղին լաց եմ ըլլում:

Լուսնեակը լուս գիշեր խաւար
Առաւօտը բաց է լինում,
Խըլբըլթալէն լոթի ճըկներ,
Բագարումը հաց են ըլլում:

ԵՍ ԲԼԲՈՒԼ ԵՄ

Խօսք՝ Ա. ԽՆԿՕԵԱՆԻ

Երաժ. Ա. ԽԱԶԱՏՐԵԱՆԻ

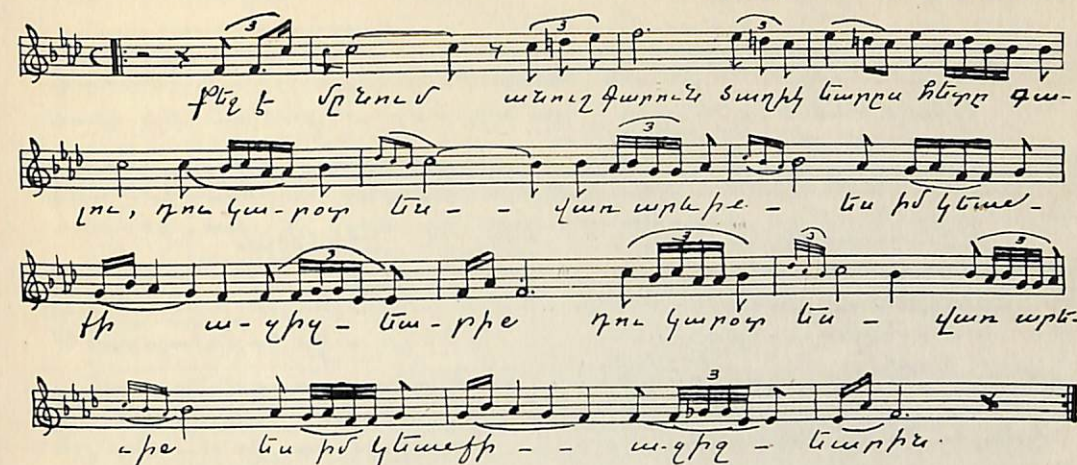

Սիրտս կուլա, կը մըզկըտա,
Յաւը քափեց քեւերս
Վարդս փաղած, քուփը դատարկ,
Էլ ո՞ւմ ասեմ երգերս:

Վայ, լե, լե, վայ, լե, լե, լե, լե,
վայ լե, լե, լե լե, լե, լե, վայ, լե, լե,
Վարդս փաղած, քուփը դատարկ,
Էլ ո՞ւմ ասեմ երգես:

ԱՆՈՒՇ ԳԱՐՈՒՆ

Երաժշտ. Դ. ՂԱԶԱՐԵԱՆԻ

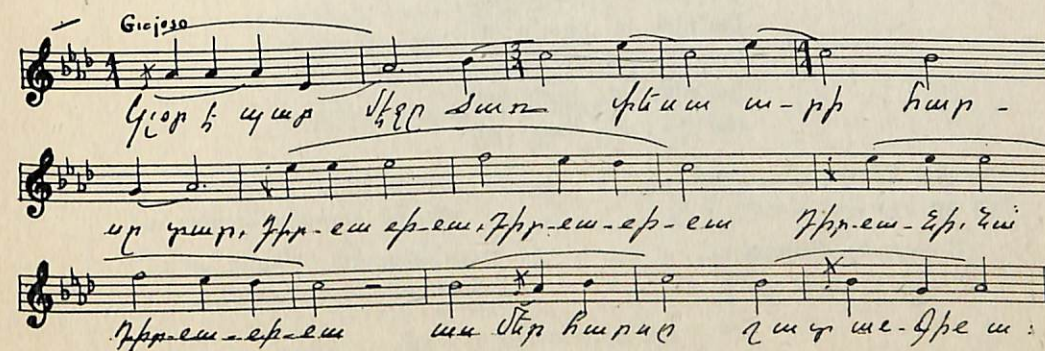

Քեզ եմ մնում անուշ գարուն,
Ծաղիկ եարիս հետդ գալուն.
Դու կարօտ ես վառ արեւին
Ես իմ կեանքի արեւ եարին:

Դու վարդ ունես քեզ հմայող
Քո կեանքի հետ մա էլ մարդո՛ր .
Ես եար ունեմ յաւէտ գարուն
Իմ հոգւոյն մէջ վառ մնայուն :

Գիշեր, գիշեր գարնան գիշեր
Ման եմ գալիս ամեն գիշեր
Ճամբիս աստղեր լոյս չեն տալիս
Որ ես հասնեմ սիրած եարիս :

ԿԼՈՐ Է ՊԱՐ

Կ Ո Ւ Ժ Ն Ա Ռ Ա

Զայնագրեց՝ ԿՈՄԻՏԱՍ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

Handwritten musical score for a song, featuring a single melodic line on a treble clef staff with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The lyrics are written in Georgian script below the notes. The score includes various musical markings such as *mp*, *con calore*, *mf*, *Allegro*, and *ENERGICO*. The lyrics are:
 Կհե՛ճե ա-նա, Ե-լա աւ-րը. Զը - զը-րա ֆը-գաւ
 Եւրը, ֆը-գաւ Եւ-րը-բըզ ու-ւե՛՛ Զը-լա-լի՛՛ ահ
 ու - զա - րը :
 Զը Եւ Զը Եւ ողորկ
 Կա. Կա. Կա. Կա. Կա. Կա. Կա, Աւ-րը օ. — Եւր զաւ, Եւ-րը օ. — Կաւ զաւ.
 Կաւ-ժըր իը-չոր Գ. Կրի Զ Կա, Եւ-րը օ — Եւր, զաւ.
 Աւ-րը օ. — Եւր, զաւ, Աւ-րը օ. — Եւր, զաւ.

Կուժն առա, ելա սարը,
 Զը գըտա ֆիդան եարը,
 Ֆիդան եարը ինձ տըւէ՛ք,
 Զը քաշեմ ահ ու գարր:

Բըլբուլը դարի վրա,
Խնձորը սարի վրա,
Սիրած սիրածի տային,
Զոր գետնին՝ փարի վրա:

Մեծ սարի հովիւն մեռնեմ,
Շէկ տղի բոյին մեռնեմ,
Մի տարի ա չեմ տեսել, —
Տեսնողի աչքին մեռնեմ:

Գ Ն Ա , Գ Ն Ա

Գրնա, գրնա, ոտիդ եմ,
Հա՛, հա՛, հա՛, հա՛, հա՛, հա՛, հա՛, հա՛,
Սարիմ, օ՛, եա՛ր ջան,
Եա՛րիմ, օ՛, եա՛ր ջան.
Կարմիր խնձոր գտիդ եմ, հա՛.
Եա՛րիմ, օ՛, եա՛ր ջան,
Սա՛րիմ, օ՛, եար ջան.

Դու ինձ էստեղ չես թողնի,
Ուր ուր երթաս, մօտիդ եմ:

Ուղիղ եօթը տարի ա,
Քոյրն աղբօրը կարօտ ա:

Ապարանը փարոտ ա,
Քարի տակըն արոտ ա.

Եար եմ գլտել՝ հարի պէս .
Ընկուցենի ծառի պէս .

Ուր որ երթաս կայնել եմ,
էն մեր սիրուն սարի պէս:

ԿԱՔԱԻ ԹՌԱԻ

Երաժշ. Գ. ՍԻՒՆԻՒ

Զայնագրեց՝ Ռ. ԵԱՐՏԸՄԵԱՆ

Լի-րե Բաց-ւնց թութի անպնդե, արե Բաց-ւնց թութի անպնդե, Կա-խա-թր-աւ
Կա-ւաչ սարէն Կա-խա-թր-աւ Կա-ւաչ սարէն Կա-ւաչ սարէն սա-րի Յնդէն
Կա-ւաչ - սա-րէն սա-րի Յնդէն, Բա-րե Բնրաւ Տա-ղիկ ննդէն սի-րու-նիկ
սի-րու-նիկ սի-րու-նիկ նա-խ ղու-ն Կա-խա-ւիկ սի-րու-նիկ -
սի-րու-նիկ սի-րու-նիկ նա-խ ղու-ն, Կա-խա-ւիկ :

Սիվիան սարը զառ չիման է,
Եարն եմ սիրեր աննժման է.
Մեռնեմ եարով շորոր քէլքին,
Չինար բոյին, արեւ տեպքին,
Արի, եար ջան, բարով արի:
Չրնգոյնգայէն սարովն արի:

Դու բարակ ես, բարոճնակ էս,
Արեգակաճի նմանակ ես .
Մէջ իմ սըրտին անանակ ես,
Հոգիս էրաւ, բոց կրակ ես :
Արի, ետր ջան, բարոյ՛լ արի,
Նարոտ կապած սարոյ՛ն արի :

ՍԻՐԵՑԻ ԵԱՐՍ ՏԱՐԱՆ

Սիրեցի եարս տաբան. . .
Եարս տըլին ու տաբան. . .
Էս ի՞նչ գուլում աշխարհ է,
Պոկեցին սիրտս ու տաբան:

Ցաւըս խորն է մար չըկա. . .
 Շար կա, ա՛խ, մարող չըկա...
 Էս ի՞նչ գուլում աշխարհ է,
 Սրտակից բնկեր չըկա:

Լաւ օրերըս զընացին,
Ափսո՛ւ, ասին, թռան գացին,
Էս ի՞նչ գուլում աշխարհ է,
Սեւ դարդերս մնացին:

ՍԱՐԻ ԱՂՋԻԿ, ԱՐԻ

Սարի աղջիկ մեր նոր հանդում
Ա՛յ դո՛ւ, աղջի՛կ, հուր հրավառ
Համայնական հանգ ու արտում
Աշխատում ես դու միշտ զարբ:
Արի աղջիկ, սարի աղջիկ,
Սովետական դարի աղջիկ:

Աշխատանքով տարել ես դու
Արեւաշող մեր նոր արտում,
Արեւի պէս վառել ես դու
Իմ կենսավառ ջահել արտում:
Արի աղջիկ, սարի աղջիկ,
Սովետական դարի աղջիկ:

ԵՐԵԱՆ ԲԱՂ ԵՄ ԱՌԵԼ

Երեւան բաղ եմ առել,
Նեյնիմ աման, նեյնիմ աման, նեյնիմ աման...
Զիգեարքս դաղ եմ արել
Ա՛յս մէրդ մեռնի,
Սարի աղջիկ, սարի ջեյրան,
Սարի մարալ, քառլան աղջիկ:
Կա՛աւ իմ ֆարա միջին,
Նեյնիմ աման, նեյնիմ աման, նեյնիմ աման...
Կը կանչեմ ձորա միջին,
Ա՛յս մէրդ մեռնի, եւայլն:
Գընա՛, գընա՛ գալիս եմ,
Նեյնիմ աման, նեյնիմ աման, նեյնիմ աման...
Ետեւիցըդ լալիս եմ:
Ա՛յս մէրդ մեռնի, եւայլն:

Խ Ն Կ Ի Ծ Ա Ռ

Խօսք ժողովրդական ԿՈՄԻՏԱՍԻ Երաժշտ. մշ. Գ. ՍԻՒՆԻԻ

Մեր դրոանը խրնկի ծառ,
Գիւլո՛ւմ ջան.
Ձեր դրոանը խրնկի ծառ,
Գիւլո՛ւմ ջան.
Խրնկենին ա բերել բար,
Գիւլո՛ւմ ջան.
Իմ խորոտիկ, պըզտիկ եար,
Գիւլո՛ւմ ջան:
Մեր դրոանը խրնկի ծառ,
Նաշխուն բըլբուլ վըրէն քառ.
Երթար ու գար, շորոր տար,
Սիրուն եարին օրօր տար:
Մեր դրոանը խրնկի ծառ,
Մարջան բըլբուլ վըրէն քառ.
Գընար ու գար, շըւին տար,
Անուշ եարին քեւին տար:

Մեր դրոանը խրնկի ծառ,
Ոսկի բըլբուլ վըրէն քառ.
Կարմիր խրնձոր անել տար,
Ալվան ծաղիկ տանել տար:

Հ Ո Վ Ա Ր Է Ք

Խօսք ժողովրդական

Երաժշտ. ԿՈՄԻՏԱՍԻ

Հո՛ւլ արէ՛ք, սարե՛ր ջան, հո՛ւլ արէ՛ք,
Իմ դարդին դարման արէ՛ք: —
Սարերը հով չե՛ն անում,
Իմ դարդին դարման անում:
Հո՛ւլ արէ՛ք, ամպե՛ր ջան, հո՛ւլ արէ՛ք,
Իմ դարդին դարման արէ՛ք: —
Ամպերը հով չե՛ն անում,
Իմ դարդին դարման անում:
Ամպե՛ր, ամպե՛ր, մի քիչ գով արէ՛ք,
Վարար անձրեւ քափէ՛ք, ծով արէ՛ք,
Գէշ մարդու օր-արեւը
Սեւ հողի տակով արէ՛ք:
Սարե՛ր, ձորե՛ր, դաշտե՛ր, ջըրե՛ր,
Մարմանդ-մարմանդ վագոդ աղբիւրներ,
Մի վեր կացէ՛ք, իմացէ՛ք,
Տեսէ՛ք իմ սրտի ցաւեր:

ՄԱՐՈՅԻ ԵՐԳԸ

Գիւլի ջա՛ն, փայտոն չանիտ կանեմ,
Եա՛ր, եարո ջա՛ն, քեզ մեր տունը տանեմ,
Եանա, եանա, էս էլ բախտի բան ա:
Ալ բլուզիդ մեռնեմ,
Շալ բլուզիդ մեռնեմ,
Մարոյի կարած բլուզին մեռնեմ:

Գիւլի ջա՛ն, դու Մասիսի ծէրն ես,
Եա՛ր, եարո ջա՛ն, դու իմ սրտի տէրն ես,
Եանա, եանա, էս էլ բախտի բան ա:
Ալ բլուզիդ մեռնեմ, եւայլն:

Գիւլի ջա՛ն, շատ, շատ ցաներ բամպակ,
Կերքամ Թիֆլիս վրէդ կանեմ զանգատ,
Եանա, եանա, էս էլ բախտի բան ա:
Ալ բլուզիդ մեռնեմ, եւայլն:

Գիւլի ջա՛ն, կարմիր բորինջանը,
Գընանք արտը դինչանա մեր ջանը,
Եանա, եանա, էս էլ բախտի բան ա:
Ալ բլուզիդ մեռնեմ, եւայլն:

ԼՃԻ ՄԷՋ ՆԱԽԱԿԸ

Խօսք՝ ՊԵՏՐՈՍ ԳՈՒՐԵԱՆԻ

Լընի մէջ նաւակը
Մեղմ հովիկ կը տանի.
Նորա մէջ նստած է
Սիրահար պատանի:

Պատանին ձեռքն ունի,
Կիքառա ու կերգէ.
Իսկ ֆամին կը փախցնու,
Նաւակը եզերքէ:

Տար վերջին խօսքերը,
Անձկալոյս ո՛վ լուսին.
Թէ ֆաղցրիկ անունը,
Յիշելով կը մեռնիմ:

Իրարմէ բաժնեցին
Մեզ աշխարհ եւ այս կեանք,
Գէթ մահով այսուհետ,
Զրի տակ միանանք:

ԻՄ ԶԻՆԱՐԻ ԵԱՐԸ

Խօսք՝ Ժողովրդական

Երաժշտ. մշ. ԿՈՄԻՏԱՍԻ

Արեւ քրտնալուծ ելաւ,
Ի՛մ չիմարի եարը,
Մեր բանը կըլուծուի ելաւ,
Դարդիմա՛ն եարը.
Թըշնամու որդին մեռնի,
Ի՛մ չիմարի եարը,
Իրա չար սըրտով ելաւ:
Դարդիմա՛ն եարը,
Ի՛մ չիմարի եարը,
Ի՛մ չիմարի եարը.
Ի՛մ չիմարի եարը,
Գովակա՛ն էարը:

Ճըրագը վառաւ, վառաւ,
Հօր հետ վատամարդ դառաւ,
Մէր ու աղբէր քոյ տըւի,
Ես իմ սիրածին առաւ:

Քարափի ծէրին կանչի՛,
Թո՛ղ քշնամին ամանչի.
Արեւի՛դ մեռնեմ, եա՛ր ջան,
Զիմարի պէս կանանչի՛:

ՊԱՂ ԱՂԲԻՒՐԻ ՄՕՏ

ԶԻՒԱՆԻ

Պաղ աղբիւրի մօտը կանգնած մի աղջիկ,
Զեռին սափոր լցրած ջուրն էր անուշիկ.
Աչքը ու ունքը դալմով քաշած, գեղեցիկ.
Մայրիկ, զարմեցաւ սիրում եմ նորան,
Մի փոքր ակնարկով արաւ ինձ նշան:

Պաղ աղբիւրի մօտը, պարտիզում նստած,
Ունէին լաւ գինի, գառի խորոված,
Երգում էին, պարում էին բոլորած.
Մայրիկ, զարմեցաւ սիրում եմ նորան,
Մի փոքր ակնարկով արաւ ինձ նշան:

Յերեկը անդադար նորան եմ յիշում,
Գիշերն էլ երազիս մէջն եմ տեսնում.
Տոչորած ման կուգամ խեղճ, մոլոր, տրտում.
Մայրիկ, զարմեցաւ սիրում եմ նորան,
Մի փոքր ակնարկով արաւ ինձ նշան:

Ա՛յս, երանի այն աւուր, շա՛տ երանի,
Տեսութեանը կրկին լինեմ արժանի,
Առանց նրան ես չեմ մնար կենդանի.
Մայրիկ, զարմեցաւ սիրում եմ նորան,
Մի փոքր ակնարկով արաւ ինձ նշան:

ՍԱՐԵՐԻ ՎՐՈՎ ԳՆԱՑ

Խօսք՝ Ժողովրդական

Երաժշտ. ԿՈՄԻՏԱՍԻ

Սարերի վերով գընաց,
Եա՛ր, եա՛ր.
Արտով, արտով,
Եարիս կարտով:

Ոչ լոր ելաւ ոչ կախաւ,
Եա՛ր, եա՛ր,
Արտով, արտով,
Եարիս կարտով:

Ծաղիկ էր հոտով-մոտով,
Եկաւ, անցաւ իմ մօտով,
Աչքս տեսաւ՝ սիրեցի
Ու մընացի կարտով:

ՍԻՐՈՒՆ ԱՂԶԻԿ

(«ԱՆՈՒՇ ՕՓԵՐԱՅԻՑ»)

Խօսք՝ ՅՈՎՀ. ԹՈՒՄԱՆԵԱՆԻ

Երաժշտ. Ա. ՏԻԳՐԱՆԵԱՆԻ

Սիրուն աղջիկ, ինչ ես լալիս,
Էդպէս մեռնակ ու մալոր,
Ինչ ես լալիս ու ման գալիս,
Էս ձորերում ամեն օր:

Թէ լալիս ես վարդ ես ուզում,
Մայիս կգա, քիչ էլ կաց,
Թէ լալիս ես, եարդ ես ուզում,
Ա՛յս նա գնաց, նա գնաց:

Արտասելով, լալով էդպէս,
Ետ չես դարձնի քո եարիդ,
Ինչու ի գուր հանգցնում ես,
Ջահեկ կրակն աչքերիդ:

Նրա անբախտ հողի վրա,
Պաղ ջուր ածաւ աղբիւրից,
Դուրս էլ գնաւ նոր սէր արաւ,
Էսպէս է կարգն աշխարհի:

ԵԱՐ ՈՒՆԷԻ ԶԻՆԱՐ ԲՈՅՈՎ

Եար ունէի չիմար բոյով տեսնով աննրման,
Սիրունների քագուհին էր սիրով անսահման.
Ծով աչքերով խորունկ խոշոր, սեւ սաքի նրման,
Երգ էր երգում անուշ ձայնով, բլրբլրի նրման:
Ա՛յս իմ անուշ եար ինչո՞ւ հեռացար,
Ինչո՞ւ քողիւր ինձ, ինչո՞ւ մոռացար.

Անուշ եարս չեմ մոռանում քո պատկերը ես
Գիշեր ցերեկ երազներում տեսնում եմ միշտ քեզ
Ինձ քողուցիր, անջատեցի, մեռնակ մշտատեւ,
Անո՛ւշ եարիս, սիրո՛ւն նանի կարօտ եմ ես քեզ:
Ա՛յս իմ անուշ եար, եարդ քեզ դուրբան,
Թեւեր առ եկո՛ւր, քոչունի նման:

Ոնց դիմանաւ ես այս ցաւին ընդմիշտ կարօտ քեզ
Ինձի համար արժէ՛ք չունի կեանքն առանց քեզ,
Երբ մեռնակ եմ այս աշխարհում, հոգիս անընկեր
Լաց ըլլալէն պիտի կոյրման իմ խեղճ այս աչքեր:
Ա՛յս իմ անուշ եար, եւայլն:

ՇՈՂԵՐ ԶԱՆ

Խօսք՝ Ժողովրդական

Երաժշտ. մշ. ԿՈՄԻՏԱՍԻ

Ամպել ա, ձուն չի գալի,
Շողե՛ր ջան,
Սարիցը տուն չի գալի.
Շողե՛ր ջան,
Դո՛ւ շորորա, դուն օրօրա՛,
Շողե՛ր ջան,
Ամպի տակին ձուն կերեւաւ.
Շողե՛ր ջան,

Սիրտը կըրակով լըցւած,
Աչքերիս քուն չի գալի:

Հուրք ա քափում վերիցը,
Ես վա՛ռա քո սէրիցը:

Վարդավառին ինձ համար
Զուն բեր դու սարերիցը:

houf՝ ժողովրդական

Երաժշտ. մշ. ԿՈՄԻՏԱՍԻ

Հո՛ւ՛, հո՛ւ՛, հո՛ւ՛ լինի,
Եարիս տունը ծո՛ւ՛ լինի,
Թո՛ւ՛, քո՛ւ՛, քո՛ւ՛ լինի,
Եարքս քամարով լինի:

Դե՛, քը՛նէ՛, քը՛նէ՛, հոգը հանենք,
Մեր քը՛նամու դողը հանենք:

Ծաղիկ ես ծաղկանց միջին,
Հո՛ւ՛, հո՛ւ՛, հո՛ւ՛ լինի,
Մի հատ ես աղջկանց միջին,
Եարիս տունը ծո՛ւ՛ լինի,
Եա՛ր, ինձ պարգեքես արա,
Թո՛ւ՛, քո՛ւ՛, քո՛ւ՛ լինի,

Իմ ընկեր տղոց միջին:
Եարքս քամարով լինի:
Դե՛, քը՛նէ՛, քը՛նէ՛, հոգը հանենք,
Մեր քը՛նամու դողը հանենք:

Արի, մի փաթպար խաղանք,
Տնկող մընանք, չը կաղանք.
Հարսանիքիդ ակնուրը
Մուղնու ուխտից վաղ աղանք:

Իրար հետ քաղը գընանք,
Ուտենք, խըմենք, լիանանք.
Թը՛նամու աչքը հանենք,
Մեր լաւ օրից գոհանանք:

Խ Ո Ի Մ Ա Ր Պ Ա Ռ Կ Է

houf՝ ժողովրդական

Երաժշտ. մշ. ԿՈՄԻՏԱՍԻ

Խու՛մար պառկէ երես քաց,
Հո՛ւ՛, հո՛ւ՛, հոպպըտա, դըմպա՛,
Դեղին կարպետ, բըմբուլ բարձ:
Հո՛ւ՛, հո՛ւ՛, հոպպըտա, դըմպա՛,
Հե՛յ, հե՛յ, լա՛ւն է, հե՛յ, հե՛յ, լա՛ւն է,
Հե՛յ, հե՛յ, լա՛ւն է, հե՛յ, հե՛յ, լա՛ւն է:

Անուշ քընէ երես քաց,
Սահակն եկաւ խելքը գընաց:

Հաջոնց բակն էր զաղըբմա,
Աշնան քողիին զավուրմա:

Խաբար տարէք ըռեսին.
Աղջիկ բերի վեր մըսին:

Հավարն ընկաւ ըռեսին,
Գեաղեք քափան վեր մըսին:

Հերոն ուտէր, գիրանար,
Մըկոն խըմէր, ուրխանար:

ԻՆՉՈՒ ԲԻՆԳԵՈԼԸ ՄՏԱՐ

houf՝ ժողովրդական

Եր. մշ. ԿՈՄԻՏԱՍԻ, Ռ. ՄԵԼԻՔԵԱՆԻ

Ինչո՞ւ Բինգեոլը մըտար,
Դըլէ Մըկոն դէ՛,
Բաղի բըլբուլը գըտար,
Ափոն քըլս կոնդէ՛:

Թըլսկոն, քըլսկոն, քըլսկոն դէ՛,
Ափոն կոնդէ՛, քըլսկոն դէ՛,
Ափոն կոնդէ՛, քըլսկոն դէ՛,
Դըլէ Մըկոն դէ՛,
Ափոն քըլս կոնդէ՛:

Սուսամ սըմբուլ,
Բաղի բըլբուլ.
Ինչո՞ւ Բինգեոլը մըտար,
Դըլէ Մըկոն դէ՛,
Ափոն քըլս կոնդէ՛:

houf՝ ժողովրդական

Երաժշտ. մշ. Ա. ՏԵՐ-ՂԵՒՈՆԴԵԱՆԻ

Կողքա ելան սէլերը,
Կըտրաւ հոգուս քէլերը.
Կամաց քըլէք սէլերը,
Կապեմ չուլֆուս քէլերը:

Ալ եղնիմ, ալ եղնիմ,
Դոշիտ վըրա խալ եղնիմ.
Թուշըդ պագնեմ գօր, գիշեր,
Ես քո սիրած եարոն եմ:

Աղջի գընանք մեր բախչէն,
Բանանք մեր սըրտի բողչէն,
Պագըմ դու տուր, պագըմ ես,
Թող դուշմաններն ամաչեն:

Ալ եղնիմ, ալ եղնիմ,
Դոշիտ վըրա խալ եղնիմ.
Թուշըդ պագնեմ գօր, գիշեր,
Ես քո սիրած եարոն եմ:

ՄԵՐ ԲԱՄՊԱԿԻ ԱՐՏԵՐԸ

houf՝ Ա. ՇԱՅԲՈՆԻ

Երաժշտ. Մ. ՄԱԶՄԱՆԵԱՆԻ

Մեր բամպակի, մեր բամպակի արտերը
Թեւ եմ առել, քաց եմ եղել վարդերը...
Տօնական եմ մեր դաշտերը բամպակի,
Վերջին հարած կհասցնենք կուլակին:

Մեր սրտերի, մեր արտերի լայնութեամբ
Կեանք է առնում աշխարհը մեր հոյակապ.
Հե՛յ ջան, հե՛յ ջան, այս օրերի խնդութեամբ
Մենք կերտում ենք ողջ աշխարհի ապագան:

Թող գա յոյսով, քող գա յոյսով բամպակը
Մեր աշխարհի արեւալառ երգերով,
Մենք քընամու սրտին կը տանք գնդակը
Բանուրական մեր ամրակուտ ձեռքերով:

ՍԱՐԵՐԻ ՀՈՎԻՆ ՄԵՌՆԻՍ

houf՝ ժողովրդական

Երաժշտ. մշ. ԳՐԻԳՈՐ ՍԻՆԻՆԻ

Սարերի հովին մեռնիմ,
Իմ հարի բոյին մեռնիմ.
Ես որ օխտն օր չեմ տեսել
Տեսնողի աչքին մեռնիմ:

Այս էնիմ արուն կուգա,
Սեւ սրտիս գարուն կուգա,
Ինչ էնիմ ես էն հարը,
Պըտուի գարուն կուգա:
Եար, հար, հար, հար, նա, նանի,
Այս նանի, ջան նանի,
Վա՛յ նանի, նանի ջան:

Լուսնակ դու բարձրանց գընա,
Լոյս տուր ու բարձրանց գընա,
Հեռու տեղ մի հար ունիմ
Բարեւ տուր, անցի գընա:
Այս էնիմ արուն եւայլն:

Էս գիշեր, լուսնակ գիշեր,
Սեւ ունիք, կարմիր քըշեր,
Իմ սիրած հարն ինձ տէք,
Ձեզ խէր ու բարի գիշեր,
Այս էնիմ արուն եւայլն:

ԳԱՅԷՔ ՏԵՍԷՔ

Գացէ՛ք, տեսէ՛ք, ո՞ր է կորել զարեւ,
 — Գացիմք, տեսանք, տիկ է մտել զարեւ:
 Տիկ զարեւուն,
 Արե՛ւ, փայլուն,
 Հալալ է, կրմո՛ւ, հալալ է,
 Հալալ է, ջաւո՛ւ, հալալ է:
 Էս ի՞նչ քաղաք դարաւ հասանք, հալալ է:
 Էս ի՞նչ խաբար, կրմո՛ւ, ստացանք, հալալ է:
 Դէ՛հ, գնա՛, կիգամ, դէ՛հ, գնա՛, կիգամ
 շուտ կիգամ,
 Կարմիր սօլերս հագնիմ կիգամ, շուտ կիգամ:
 Խորոտիկ, մորոտիկ,
 Խորոտիկ, մորոտիկ իմ եարն է:
 Նագ մի՛ անիր, նագ մի՛ անիր, հայ աղջիկ.
 Փէշդ քաշէ, քոզ մի հանիր, մա՛ն աղջիկ:
 Գացէ՛ք, տեսէ՛ք, ո՞վ է կերել գտիկ,
 — Գացիմք, տեսանք էծն է կերել գտիկ:
 Էծն գտիկուն,
 Տիկ զարեւուն,
 Արե՛ւ, փայլուն,
 Հալալ է, կրմո՛ւ, հալալ է, Եւայլն:
 Գացէ՛ք, Տեսէ՛ք, ո՞վ է կերել գէծ,
 — Գացիմք, տեսանք, գէլն է կերել գէծ:
 Գէլն է գէծուն,
 Էծն գտիկուն,
 Տիկ զարեւուն,
 Արե՛ւ, փայլուն,
 Հալալ է, կրմո՛ւ, հալալ է, Եւայլն:
 Գացէ՛ք, տեսէ՛ք, ո՞վ է կերել զգէլ.
 — Գացիմք, տեսանք, արջն է կերել զգէլ:
 Արջն զգէլուն,
 Գէլն է գէծուն,
 Էծն գտիկուն,
 Տիկ զարեւուն,
 Արե՛ւ, փայլուն,
 Հալալ է, կրմո՛ւ, հալալ է, Եւայլն:
 Գացէ՛ք, տեսէ՛ք, ո՞վ է գելել զարջ,
 — Գացիմք, տեսանք վագրն է կերել զարջ:
 Վագրն է զարջուն,
 Արջն զգէլուն,
 Գէլն է գէծուն,
 Էծն գտիկուն,
 Տիկ զարեւուն,
 Արե՛ւ, փայլուն,
 Հալալ է, կրմո՛ւ, հալալ է, Եւայլն:

Ե Ս Զ Ի Ն Ի Ո Ր Ե Մ

Թարգմ. Գ. ՄԱՀԱՐԻԻ

Երածշտ. մշ. Ռ. ՄԵԼԻՔԵԱՆԻ

Ես գինոր եմ կարմիր երկրի,
 ձակատըս բաց ու հրպարտ.
 Հե՛յ, հե՛յ...
 Թուրս կարմիր, կտրուկ ու յաղթ,
 Սուր սրւիներս միշտ անպարտ.
 Հե՛յ, հե՛յ...
 ձակտիս աստղը յաւերժ փայլուն,
 ձամբէս լոյս է, լոյս ուրախ.
 Հե՛յ, հե՛յ...

Իմ քիկունքում շարքեր կանգուն,
 Միշտ աննրկուն, միշտ անվախ.
 Հե՛յ, հե՛յ...
 Մեր դրօշը ծածանում է
 Կապոյտներում լայնարձակ.
 Հե՛յ, հե՛յ...
 Եւ դիմում եմ առաջ, առաջ —
 Դէպի կարմիր յաղթանակ:
 Հե՛յ, հե՛յ...

Ս Ո Ւ Լ Ե Յ Մ Ա Ն Ի Խ Ո Ր Շ Ր Դ Ո Վ

Սուլեյմանի խորհրդով,
 Արշին մալշի ես դարձաւ.
 Թէեւ շատ տանջուեցա
 Բայց վերջապէս քեզ գտա:

Այնպէս սիրեցի, սրտով սիրեցի,
 Անկեղծ սիրեցի ես քեզ,
 Որ չեմ ապրիր առանց քեզ:

Ոչ ոքի չէի տեսել
 Դարդերս չէի պատմել,
 Սէրն ի՞նչ է չգիտէի,
 Քեզի տեսա սիրեցի...

Այնպէս սիրեցի, սրտով սիրեցի Եւայլն:

Ես ինձ քշաւ կարծէի
 Բայց կեանքը մեզ ողջունեց.
 Ա՛խ, մեր բախտն ալ մեզ օգնեց
 Քու սիրովդ ապրեցի:

Այնպէս սիրեցի, սրտով սիրեցի Եւայլն:

ԷՍ ԳԻՇԵՐ ԼՈՅՍԸ ՏԵՍԱ

Էս գիշեր լուսը տեսա,
 Երի, երի, երի ջա՛ն.
 Իմ եարը դուսը տեսա,
 Երի, մարալո՛ւ ջեյրան.
 Ելել էր ուխտ էր գալի,
 Երի, երի, երի ջա՛ն.
 Հրացանը ուսը տեսա,
 Երի, մարալո՛ւ ջեյրան:

Արեւը սարի վերա,
 Մամուռը քարի վերա.
 Ես ոսկէ սարք պիտէի,
 Իմ սիրած եարի վերա:

Էն, սարէն մարդ ա գալի,
 Սարը կըրակ ա տալի.
 Առաջըս աղլուխ բացաւ,
 Իմացա վարդ ա տալի:

Օ Ր Օ Ր , Ա Դ Ի Ն Ո

Խօսք՝ ժողովրդական

Երաժշտ. մշ. ԿՈՄԻՏԱՍԻ

Սարը սարի նըման չէ,
Հո՛յ, օրօ՛ր, Ադինո,
Լա՛ւն ասէ՛ք, լաւն ասէ՛ք՝ իմ եարի.
Իմ սիրելու վատը մ'ասէ՛ք իմ եարի:

Քարը քարի նըման չէ,
Հո՛յ, օրօր...
Հարսն ու աղջիկ շատ տեսա,
Հո՛յ, օրօր...
Մէկն էլ եարի նըման չէ:
Հո՛յ, օրօր...

Զառ-մանուշակ բաղի մէջ,
Թագնեւ է քաղի մէջ.
Լուսաբացին ծաղկում է,
Հովի, շողի, շաղի մէջ:

Երանի քեզ, այ աղջիկ,
Ոսկիդ ծալէ-ծալ, աղջիկ.
Դու մեր տանը հարսնացու,
Ես քեզ համար տալ, աղջիկ:

Ն Ա Մ Ի Ն Ա Զ Ո Ի Ն Ի

Եկան գարնան անուշ օրեր,
Ծաղկով լցւան դաշտեր, ձորեր,
Եարս գուգել սեյրան կերքա՝
Հագած-կապած ավան շորեր:

Նա մի նագ ունի, նագ ունի, նագ ունի,
Զեռփին սագ ունի, սագ ունի, սագ ունի,
Քալելով սեյրան կերքա
Դարձել է ջեյրան, կերքա:

Հաւեր կուգան երամ երամ,
Անուն ունեմ աշուղ շեյրամ
Էնֆան եարիս պիտի կանչեմ
Հե՛յ դուրպան իմ, որ քեզ բերեմ:
Նա մի նագ ունի, եւայլն:

Ս Ո Ն Ա Ե Ա Ր

Խօսք՝ ժողովրդական

Երաժշտ. մշ. ԿՈՄԻՏԱՍԻ

Սո՛նա եա՛ր, Սո՛նա եա՛ր.
Սո՛նա սիրուն, Սոնա՛ եար:

Տղա.
Վարդավառը գալիս ա,
Սո՛նա եա՛ր, Սո՛նա եա՛ր.
Ծաղիկը ցընծալիս ա.
Սո՛նա սիրուն, Սո՛նա եա՛ր:
Ա՛յ գիւլում կանչող աղջիկ,
Սոնա եար...
Զէնդը ծըլւելալիս ա:
Սոնա սիրուն...

Աղջիկ.
Կանաչ տեղը՝ բաղում եմ,
Պարի միջին խաղում եմ.
Կաֆաւի պէս սուրալով,
Տըղաներին տաղում եմ:

Տղա.
Կարմիր գինին քասումը,
Ես եմ քո հավասումը.
Ե՛րբ կը տաճան աղջկերք —
Վարդավառի պասումը:

Աղջիկ.
— Հա՛յ, ասի՛ նա, ասի՛ նա,
Կարմիր գինին քասին ա.
Տըղէ՛ք երբ կը կոտորեն —
Հորքաքողի պասին ա:

Տղա.
Սիրո՛ւն աղջիկ, նագ ունիս,
Շահ գաղայի սագ ունիս.
Հողեմ Շահ-գաղի գըլուխ,
Դու իմ հոգում հագ ունիս:

ԱԼ ԱՅԼՈՒՂ

Խօսք՝ ժողովրդական

Մշակում՝ ԿՈՄԻՏԱՍԻ

Աղջիկ.
Ալ այլուղս կորաւ ձեր դուռ,
Փոքոքել է սիրտըս մըրմուռ.
Բախտը ինծի գըցես էս կուռ.
Զա՛նո, ջա՛ն.

Սիրուն տղա, տո՛ւր այլուղս:

Տղա.
Ալ այլուղդ էս չը գըտա,
Երդում եմ աստած վըկա.
Ով գըտել է քո՛ղ բերի տա.
Զա՛նո, ջա՛ն.

Սիրուն աղջիկ, քո այլուղդ:

Աղջիկ.
Ալ այլուղս եարս էր բաշխել,
Ալ աբըրշում շուրջը նախշել,
Պատկերս վըրէն էր քաշել.
Զա՛նո, ջա՛ն.

Սիրուն տղա, տո՛ւր այլուղս:

Տղա.
Զահել, ջիվան սարերն ընկա,
Յառտ սըրտիս քար չը գըտա.
Քու սէրն ինծի հոգի կուտա,
Զա՛նո, ջա՛ն.

Թո՛ղ ինձ մընա ալ այլուղդ:

Աղջիկ.
Ա՛յս ի՞նչ ասեմ իմ խորք մօրքս,
Կամ ինչ պատմեմ ազիգ հօրքս.
Խաբար կուտան շէկ աղբօրքս,
Զա՛նո, ջա՛ն.

Տըղա՛, տղա՛, տո՛ւր այլուղս:

Տղա.
Սեւուկ աղջիկ, սիպտակ հագիր,
Առ այլուղդ վէրքըս կապիր.
Սիրուդ գերի ինձ մի՛ տանջիր.
Զա՛նո, ջա՛ն.

Երած աղջիկ, ա՛ն այլուղդ:

Ք Ա Ղ Հ Ա Ն

Խօսք՝ ժողովրդական

Երաժշտ. մշ. ԿՈՄԻՏԱՍԻ

Գարնան գութան հանեցի,
Եար, նայ, նայ, նա՛յ, նայ, նա՛յ,
Արտը բամպակ ցանեցի
Սոնա եար, նա՛յ, նայ, նա՛յ:
Ամառն եկաւ, քաղն ելաւ,
Եար, նայ, նայ, նա՛յ, նայ, նա՛յ,
Քաղհանաւոր քարեցի,
Սոնա եար, նա՛յ, նայ, նա՛յ:

Քաղհան կանեմ հո՛ բարով,
Տոլմա կեփեմ բիբարով.
Աշնան անի լաւ օրեր,
Բամպակ քաղեմ նուբարով:

Բեռնամ սայլը սար հանեմ,
Սար հանեմ ու տուն տանեմ.
Դուրս գա չարի չար աչքը,
Զըմեռ հանգիստ օր կանեմ:

ԱԼԱԳԵՈՋ ԱԶԵՐԴ

Խօսք՝ ժողովրդական

Երաժշտ. մշ. ԿՈՄԻՏԱՍԻ

Ալագեոգ աչերէդ, կամար ունեբէդ
Ուգում եմ հեռանալ, չի քողում սէրդ:

Արի ջա՛ն արի, արի ջա՛ն արի,
Սիրտըս կը վառի:

Ես քեզ սիրեցի որ ինծի եար լինես,
Երուած վառուած սըրտիս դեղ ու քար անես:

Արի ջա՛ն արի, արի ջա՛ն արի,
Սիրտըս կը վառի:

ԵԿԷՔ ՔՈՅՐԵՐ

(«Անուշ Օփերայից»)

Խօսք՝ ՅՈՎԷԼ. ԹՈՒՄԱՆԵԱՆԻ

Երաժշտ. Ա. ՏԻԳՐԱՆԵԱՆԻ

Եկե՛ք քայրեր, սեզ սարերի
Զֆնադագեղ ոգիներ,
Եկե՛ք ջահել սիրահարի
Սերը ողբանք վաղամեռ:

Ջուրն ու ծաղիկ աստղունք դրել,
Խնդիրք արել աստղերին,
Փափագ սըրտով խնդիրք արել,
Բարի ժպտուն իր սերին:

Օխոն աղբիւրից ջուր է առել
Կոյս սափորով լուռ ու մունջ,
Օխոն ծաղկից ծաղիկ փաղել,
Կապել սիրո ծաղկեփունջ:

Ափսո՛ւ, Անուշ, սարի ծաղիկ,
Ափսոս իգիթ քո եարին,
Ափսոս բոլոր քեզիկ-մեզիկ,
Ափսոս էդ ծով աչքերիդ...

ԱԽ ՄԱՐԱԼ ԶԱՆ

Խօսք՝ Ժողովրդական

Մշակում՝ ԿՈՄԻՏԱՍԻ

Ա՛խ, մարա՛լ ջան,
Կոկոնըս քոմած մընաց,
Ջա՛ն, գեարա՛լ ջան.
Սիրտըս կըրակած մընաց.

Կամար ունքդ գովեցիր,
Սիրել էիր՝ ատեցիր.
Ինձ պէս ուժով կըտրենին
Դու անդամակ մորքեցիր:

Ա՛խ, մարա՛լ ջան,
Ի՞նչ անեմ իմ ապրելը,
Ջա՛ն, գեարա՛լ ջան.
Իմ աչքերը քաց մընաց:

Ջահիլ եմ, ընկեր չունիմ,
Ընկել եմ ես, տէր չունիմ,
Ոչ լաւ ասե՛ք, ոչ էլ վատ, —
Հարստութեան սէր չունիմ:

ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄ ԵԱՅԼԱ

(«Անուշ Օփերայից»)

Խօսք՝ ՅՈՎԷԼ. ԹՈՒՄԱՆԵԱՆԻ

Երաժշտ. Ա. ՏԻԳՐԱՆԵԱՆԻ

Համբարձում եկաւ, ծաղկունքը ալվան,
Ջուգել են հանդեր նախշուն գորգերով.
Փունջ փունջ աղջիկներ սարերը ելան,
Վիճակ հանելու, աշխոյժ երգելով:

Երգ ու բոյր խառնած
Թեւ քեւի տած,
Ջուգում են լեռներ,
Ծաղիկ են փաղում,
Ծաղիկ-հետ խաղում
Ինչպէս քիթեռներ:

Համբարձում եայլա,
Եայլա ջան, եայլա,
Լաւ օրեր, եայլա,
Եայլա ջան, եայլա:

Համբարձում եայլա,
Եայլա ջան, եայլա,
Լաւ օրեր, եայլա,
Եայլա ջան, եայլա:

ՅԱՆԿ ԵՐԳԵՐՈՒ

Ա.

Է.

Ալագեազ	33
Ալագեազ աչերդ	61
Ալ ալուդ	61
Ա՛խ, մարալ ջան	62
Աղջի անաստած	42
Աղջի բախտաւոր	45
Աղջիկ նագերով, նագերով	27
Աման որսորդ	37
Ամալի տակից	46
Անուշ գարուն	49
Անտունի	30
Ասում են ուռին	44
Արի մանան	28
Արտերը ծլել են	20
Արօրն ու տատրակ	34

Բ.

Բամակի տակին	28
Բանտրուհու երգը	8
Բարի լուսի	36
Բարձր սարեր	46

Գ.

Գարուն	16
Գարուն ա	26
Գացէ՛ք տեսէ՛ք	58
Գնա՛, գնա՛	50
Գոռ մըրիկներ	5

Դ.

Դուն էն գլխէն	39
-------------------------	----

Ե.

Եայլի	43
Եար ունէի չինար բոյով	55
Եկե՛ք քայրեր	62
Ես բլբուլ եմ	48
Ես զինուր եմ	59
Ես նուռ եմ	9
Ես պուռուր	36
Ես սարէն կուգայի	19
Ես ֆեզ տեսա	29
Ես ֆու ղիմեքըն չեմ գիտի	42
Երեւան բաղ եմ առել	52
Երկինքն ամպել է	20

Զ.

Զար զընգը	15
Զոյգ - գոյգ կոունկ	44

Ի.

Էս գիշեր լայս տեսա	59
Էսօր ձորը նորել է	12
Իմ կեանքը փարոս փամբա	44
Իմ չինարի եարը	54
Ի՞նչ կոնիմ	38
Ինչո՞ւ Բինգեղը մտար	56
Ինտերնացիոնալ	4

Լ.

Լնի մէջ նաւակը	53
--------------------------	----

Խ.

Խնկի ծառ	52
Խումար պառկէ	56

Ծ.

Ծաղկոց մտա	31
Ծիրանի ծառ	12

Կ.

Կաթ կթելու երգը	25
Կանչը	9
Կարբիթի երգը	16
Կափալ քաւ	51
Կափալի երգը	29
Կիրնի աղջիկ	19
Կլոր է պար	49
Կոլխակաւ պարերգ	17
Կոլխակաւ տրիոլետներ	10
Կոլխոզ աղջիկ	15
Կոլխոզի աղջիկ	11
Կողբա եայլի	57
Կոմսովկան ու Կոմսովկասը	22
Կուժն առա	50

Հ.

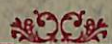
Հարբան	35
Համբարձում եայլա	62
Հարսի երգը	21
Հնձորի երգը	24
Հոկտեմբերի երգը	24
Հոյ նագան իմ	27
Հով արէ՛ք	53
Հով լինի	56

Ճ.

Ճախարակի երգը	21
-------------------------	----

Մ .		Ս .	
Մարոյի երգը	53	Սարերի հովին մեռնեմ	57
Մեր բամպակի արտերը	57	Սարերի վրով գնաց	54
Մեր կոլխոգի արտերը	14	Սարի աղջիկ	31
Մի խօսք ունեմ	37	Սարի աղջիկ արի'	52
Ն .		Սարօն ու Մարօն	21
Նա մի նագ ունի	60	Սեւ կախալիկ	45
Նոր գութան	10	Սիրեցի եարս տարան	51
Նոր երգ	18	Սիրուն աղջիկ	55
Նորեկ գեղջկուհի	18	Սոնա եար	60
Շ .		Սոնա ջան	6
Շէկ տղա	7	Սուրբյմանի խորհուրդով	59
Շողեր ջան	55	Սուրբ կտրուկ	6
Ո .		Վ .	
Ոսկի մատնիք	23	Վայրի ծաղիկ	44
Ուստի կուգաս	41	Վարդը	47
Չ .		Տ .	
Չինար ես	30	The Star-Spangled Banner	3
Չիս ասում բէ	40	Տըլէ համան	32
Պ .		Տույ - տույ	41
Պաղ աղբիւրի մօտ	54	Տրակտորի երգը	33
Պարերգ	13	Ք .	
Պեպոյի երգը	48	Քաղհան	61
Պսակ պսակ	32	Քաղ հանող գեղջկուհու երգը	8
Ջ .		Քելեր ցուեր	25
Ջան Ագրբեյջան	23	Քելէ քելէ	26
Ջան բամպակ	14	Քէօր օղի	43
Ռ .		Օ .	
Ռանչպարի երգը	7	Օրօր	11
		Օրօր, Ադինո	60

Գ Ի Ն
Մ Է Կ Տ Ո Լ Ա Ր

